ABONNEMENTS

Indochine		Union postale	
Un an....	8 $ 00	Un an....	10 $ 00
Six mois...	5 00	Six mois..	6 00

Annonces Légales
0 $ 50 la ligne de 6 points sur justifications de 9 cicéros quelle que soit la page

Annonces Commerciales
On traite à forfait

Đông-Pháp Thời-Báo

Le Courrier Indochinois

東 法 時 報

NĂM THỨ HAI SỐ 296
Ngày thứ hai
8 Juin 1925

Tổng-lý : NGUYỄN-KIM-ĐỊNH
Chủ-bút : NAM-KIỀU

BÁO QUÁN
71, đường Mac Mahon, 71
SAIGON

Dây thép nói (Téléphone)
Số 324

GIÁ BÁN

Đông-Pháp		Ngoại-quốc	
Một năm...	8 $ 00	Một năm...	10 $ 00
Nửa năm...	5 00	Nửa năm...	6 00

Mua báo phải trả tiền trước
Mandat và thơ để gởi
M. NGUYỄN-KIM-ĐỊNH

Báo bàn về việc buôn bán hay là việc gì xin thương nghị trước

MỘT TUẦN XUẤT BẢN 3 LẦN, NGÀY THỨ HAI, THỨ TƯ, THỨ SÁU

N-3759

SÂU DÂN, MỌT NƯỚC !

Con sâu con mọt là giống trùng hại cho người đời, xoi cột thủng rường cả đời nuôi thân bằng một cái nghề vô lương bất nghĩa, cắn lá đục cây trọn kiếp phá đời bằng một cách bạc ác phi nhân. Người ta ai nghe đến tiếng sâu mọt cũng có lòng ác cảm, ai thấy đến sâu mọt cũng muốn giết chà, sâu mọt là cừu thù của người, là giống báo hại đời, ai ai cũng thống tâm tật thủ.

Trong thế giới không vật gì thấp hèn hơn sâu mọt, dưới trời không có vật gì đáng hơn sâu mọt ! Vì vậy cho nên tiếng sâu mọt xấu xa đáng khinh gì hơn. Người đời mà mang phải cái tiếng « đồ sâu mọt » thì có gì xấu hổ bằng !

Sâu mọt ! Người đời đã mấy ai mà chạy mấy đã chịu đeo lấy vào mình. Nhưng than ôi ! nét xấu không chừa, lòng tham không bỏ thì làm sao tránh khỏi thế gian chê cười.

Trong xã-hội ta ngày nay sản xuất không biết bao nhiêu là hạng người sâu mọt. Từ thôn quê đến thành thị, từ gốc bể đến cuối rừng không đâu là không có cái hạng người ấy. Nào sâu mọt nhỏ, nào sâu mọt lớn, nào sâu mọt tầm thường, nào sâu mọt ốc ác, xâm lại đứa cắng rỗ đứa nhai lá, rúc rỉa xoi thực gần đổ cả gốc Long-miên. Những hạng sâu mọt ấy là những hạng người nào ?

Những đứa ăn không ngồi rồi, không làm nên công cán gì, không biết được công việc gì, có tay chơn mà như người quê trệt, có tai mắt mà như kẻ điếc đui, cả đời chỉ đem cái thân cao nhòng, cái mình mập làm giá vắc áo, túi đựng cơm, không ích gì cho nhơn quần, không lợi gì cho xã-hội : cái hạng người ấy là cái *hạng người chúm-gởi*, hạng sâu mọt tầm thường.

Những cậu công tử bột, ăn sung mặc sướng, sớm mận tối đào, nay ca mai bội, mải miệt trong cuộc truy hoan, bỏ thì giờ quá như nước chảy đầu cầu, bỏ tiền bạc mất như mây bay trước gió, cái thân thể hữu dụng mà làm ra vô dụng, tiền tài hữu ích mà làm ra vô ích, phường ấy là phường phá hoại của đời, chính là một hạng sâu mọt *sang*, rất hại cho xã-hội.

Sâu mọt... Nào là mọn đồ của Sở-Khanh, quanh năm chỉ ăn nhờ nơi bùa mê thuốt lú, nào là đệ tử của Bạc-Hạnh trọn tháng chỉ xoy xở như nghề bán phấn buôn hương ; nào là lũ đồ bạc cờ gian bạc lận, cái giống hôi tanh, cái giống sâu mọt trong xã-hội ta ngày nay kể có ngàn muôn !

Xã-hội ta lại có sản xuất một hạng người rất độc ác quanh năm chỉ đồ mưu lập kế vu oan giá họa cho người để kiếm ăn. Hạng người đó đã là đê tiện rồi mà lại còn một hạng người đê tiện hơn nữa, là hạng người mang lốt giả hình, dĩ nghĩa vi bề, dĩ công vi tư, xách tâm nhiệt thành giả đi bán rao đặng lấy tiền lập nghiệp. Nhiệt thành mà lại là nhiệt thành giả mới là ly kỳ ! ! !

Xã-hội ta đã chịu không biết bao nhiêu nỗi khổ thống, nào thủy lạo, nào hạng hàng, nào sâu keo, nào bủ-xít, tai trời ách nước liêng miêng, chịu đã không nói mà lại còn thêm cái lũ sâu mọt rúc xương rúc tủy thì làm sao sống cho thấu hỡi trời ! Ngoài thì lũ giặc ngoại-hóa, trong thì lũ giặc sâu mọt, lại thêm thằng giặc ngu, ba đảng hiệp công thì dân Việt-Nam ta làm sao đứng vững được

Tự tính, tự tính, ai là người sâu mọt của xã-hội thì mau mau sám hối. Nếu các người biết sám hối thì cửa Thiên-đàn sau nầy cũng mở rộng cho các người. Nếu các người nết cũ không chừa, giữ lòng bạc ác tính gian tham thì dân tộc Việt-Nam sau nầy sẽ bị chìm đắm dưới đáy bể trầm luân mà các người cũng không khỏi cuộn theo lằng sóng, cái tện tuồi Việt-Nam sau nầy sẽ mất biệt không còn. Nếu các người có chút lòng thương nòi thương giống, ái quốc ái quần thì các người khá tỉnh mau đi

Nếu các người không tự tỉnh thì các người sẽ bị người đời kết án các người mà khinh bỉ các người.

SONG-HƯƠNG

VĂN NỮ-GIỚI

MỘT THIÊN TUYỆT BÚT

BỨC THƠ LÂM-NỮ-SĨ TRUNG-HOA

(Tiếp theo)

VII

Tình oan hồn quấn, càng đuổi càng theo, nơi ác bao giờ, không vay phải trả ; một thân thiếp, dù trải vào chốn lầm than tro bụi, trăm đường ngàn cay, trường ngày nay thiếp đã thoát ra khỏi vòng khổ-hải rồi, cái tình oan nợ ác kia không còn quan hệ đến thân thiếp nữa.

Nào ngờ đâu thiếp vừa đến nhà chồng thì con ma ác nghiệp ấy nó lại lẻo đẻo một bên mình thiếp. Ôi, một trăm vui vẻ, bỗng chốc hóa ra mưa sầu mây thảm, giờ tập trung lu, ấy là cái cảnh tình của thiếu-fác mới về nhà chồng vậy !

Thiếp tự nghĩ rằng, cái vận mạng của thiếp, cũng như một ngọn đèn tàn, leo lét mỗi tắt, giây lát lại sáng lòa ra, cái vẻ tươi-tắng thinh-linh cũng như cái linh hồn người bỗng chốc tỉnh dậy trước khi gần chết, con mắt thoát mở ra, tinh thần thoát tỉnh lại ma có gần gỗ kéo được phút mao nữa đâu. Thế là cái kết cục chung thân của thiếp, từ nay đã như định rồi, nên chi từ ngày đó về sau thiếp vẫn đưa thân thiếp lần hồi vào trong vòng hắc-ám.

Nàng A-Đạt đối thiếp, chàng Bi-Phụng gạt thiếp, hai người đều vẫn thương thiếp thiệt, mà trở lại sắm bẩy ra cho thiếp bước vào.

Nhưng mà buồn tình thì nói vậy chứ nàng A-Đạt làm sao mà biết được, chàng Bi-Phụng làm sao mà liệu trước được, thế thì thiếp biết trách ai bây giờ ? Thiếp nên tự trách lấy thiếp vậy.

Các ngài ôi, cái cảnh tượng ở gia đình, cũng như mấy bức đồ-hình ở dưới địa-ngục rất cực, rất thảm, nhưng không có lúc nào giống nhau. Thiếp tuy ở nhà thiếp mà chẳng khác nào như ở cùng beo cọp, ở chốn chông gai, ở nơi hắc ám kia không có mặt trời soi thấu, thiệt là cái cảnh trên nhơn-thế nầy có một không hai, ngờ đâu thiếp về nhà Bi-Phụng lại đổi ra một cõi đất trời khác nữa.

Thiếp không mẹ, Bi-Phụng có mẹ, mẹ Bi-Phụng tức là mẹ của thiếp vậy. Sanh con như Bi-Phụng, ai chẳng cho rằng nhà có mẹ hiền ; thường nghe đời cũng có mẹ ác, ghét con ghét luôn cả đầu, chớ chưa nghe rằng mẹ hiền, thương con mà không thương dâu vậy.

Lúc ban sơ, thiếp mừng thầm rằng, từ nầy về sau, người không mẹ lại được có mẹ, mà lại trông thấy cái nhan sắc từ-hòa, khiến cho thiếp lại cu thầm hơn nữa.

Trời ôi, mừng nọ chưa nguôi, buồn kia vụt đến, bà gia thiếp ở với thiếp ra nông nỗi, thiệt là không ai liệu tưởng đến nơi !

Trong chỗ tối tăm nầy, cũng muốn đem thuật ra để cáo với các ngài, song thiếp để ngòi bút xuống thì vẫn dụ-dự mà chưa nỡ, hay là vì cái chi chi nó ngăn trở thiếp chăng ?

Thiếp cũng một người có chút giáo dục không đến đỗi như kẻ vô tri, mà nay rủi đến thế nầy, thì cái chi nguyện bình sanh còn mong gì nữa ; nay chỉ còn một nỗi chết, chết mà không ai rõ vì cớ gì thì chết cũng uổng, chết mà không lối, thì chết cũng chưa đành. Thiếp nói đây không phải muốn bày điều lỗi của cha mẹ, cũng không phải thiếp muốn than thân cùng mạng bạc của thiếp, thiếp chỉ muốn cho người ta biết cái gia-đình xã hội ngày trước thiệt là bất lương, có cha nhơn, có mẹ hiền, có con thảo, có dâu lành, mà vì cái tư tưởng không thông, tánh tình không hợp, rồi thành ra lạt lẽo, hóa nên cừu thù, đặng cho người ta biết vì cớ gì đặng nơm lo đường giáo dục cho đàn bà con gái.

Bà gia thiếp biết cho thiếp, chồng thiếp biết cho thiếp mà các ngài đọc đến có biết cho thiếp chăng ?

Chàng Bi-Phụng nhà nghèo, thiếp vẫn biết rồi, thìm thiếp cũng đã cưới thiếp rồi, thiếp mà không cam chịu cảnh nghèo, thì làm sao mà lấy chàng Bi-Phụng ; nhưng mà cái nghèo và cái mạng là có nhơn-duyên, sau khi lấy chồng, dài vận mạng của thiếp mà chịu long đong, cũng do một chữ nghèo mà nên nông nỗi !

Khi thiếp mới về, bà gia thiếp dạy thiếp rằng : « Con ôi, con sanh ra đã không cha mẹ, mẹ nghe mà cảm cảnh cho con, nay rủi cho con mà về nhà mẹ đây, có chịu nghèo được không ? Nhà mẹ khi xưa cũng khá, đời ông nội đã hơi sa sút, đến khi mẹ về với cha con, thì nhà đã nghèo rồi, cha con lấy nghề bút mực làm sanh nhai, đắp đổi quanh năm, lại phải hai bàng tay trắng, ăn cần ở kiệm, hơn bốn mươi năm ; nay cha con chết rồi, mẹ cũng chẳng còn bao lâu tuổi nữa, may thằng Bi-Phụng, nó lo nối đặng nghiệp cha, mẹ cũng mừng cho cái phước giàu của mẹ. Mẹ nhớ hồi mẹ về nhà chồng tuổi bằng con ; mẹ không biết chữ, mẹ có nhớ một đôi câu ngạn ngữ nói rằng : Người mà biết khổ, mới được nên người. Lại nói rằng : Thiên hạ không có sự gì khó, miễn tại người phải cho có lòng lo. Con ôi, con hãy gắn lấy, để được mẹ đây kịp thấy chúng con nên gia nên nghiệp »

VIÊN TIỂU THƯ, dịch.

(Còn nữa)

CƯỜNG-ĐÀM

BÁO VÓ'I BÁNH

Báo giống như bánh, làm báo cũng không khác với làm bánh cho mấy. Ăn bánh đặng bồi bổ thân thể, đọc báo thì ý muốn cho chồ nghe thấy được rộng thêm. Bánh có thứ ăn đỡ đói, có thứ ăn tráng miệng, báo có thứ đọc đặng học thêm, có thứ đọc cho giải trí. Nói rằng cả đời không cần đọc sách, miễng là đọc báo thường thì cũng là hay chữ, nói như vậy chẳng khác chi là nói rằng cả đời không cần ăn cơm, cứ ăn bánh cũng đủ no. Đời bây giờ là đời văn minh, người ta quí trọng giờ khắc, cho nên có người bày ra thứ bánh vừa ăn no vừa ăn ngon, cho chúng ta khỏi phải ăn hai thứ, nghề làm báo cũng do cái ý kiến ấy mà xuất bản thứ báo vừa để dạy thêm cho kẻ học kém vừa để giải trí cho mọi người. Bánh nhiều khi có lá bọc ngoài, rồi mới đến bột, còn nhưng thứ ở trong ; trong một tờ báo cũng phải có nhiều mục, có trương để đăng lời rao, có cột thời sự, có cột xã thuyết v. v. Bánh có thứ ăn sinh bụng, báo có thứ đọc buồn ngủ. Làm bánh mà tra nhiều màu xanh đỏ vào thì ăn hay sinh bụng, còn viết báo mà tra nhiều chữ nho vào thì đọc hay buồn ngủ. Nhưng mà bánh ngon cũng không là tùy ở miệng người ăn, có thứ bánh bạng thượng lưu chê mà bực hạ lưu khen ngon ; còn báo thì hay dở cũng tại con mắt người đọc, cho nên cùng một tờ báo mà có người khen hay, có kẻ chê dở. Ai ăn bánh mà hay chê, thử bắt mấy người ấy làm bánh coi có ngon hơn chăng, có làm một hai lần mới biết làm bánh cũng là khó. Ai đọc báo hay chê, ta thử mời họ viết mấy bài, họ mới hiểu là viết báo muốn cho rành nghề chẳng phải dễ gì. Trong một bọn thợ làm bánh, ai khéo ai vụng rất khó biết, con nhà nghề thì mới đoán không sai. Trong làng báo, chẳng mấy ông chủ bút mới biết ai hơn ai kém, chớ người ngoài cũng khó thấu lắm thay. Nói rằng làm nổi bánh gừng thì giỏi hơn người biết làm bánh bò, ai nghe cũng lạ lỗ tai, nhưng mà sao có người nói viết xã thuyết, luận thuyết mới thiệt giỏi nghề viết báo ? Nhà nghề thì mới hiểu rằng mỗi người có một ý riêng, làm bánh không ai giống ai, làm báo mỗi người có một cách hành văn riêng.

Làm bánh, bưng gánh đi bán phải rao : bánh nóng, bánh sốt dẻ, bánh làm đường tây, bánh n thơm ăn ngon v. v. Làm báo cũng phải rao là cảnh tình quốc dân, mưu công an trù công ích v. v.

Ta vẫn biết phân biệt rằng bánh có hạng phải lớn cái mà không cần phải ngon cho lắm, có thứ nhỏ cái mà phải cho thiệt ngon để riêng cho một hạng người dùng mà thôi. Nếu bắt buộc hàng bánh nào phải làm cho ngon đúng thì hàng bánh phải lỗ vì có nhiều người cần ăn no hơn là người muốn ăn ngon. Nghề làm báo cũng không thoát khỏi lẽ ấy, cho nên nhiều khi phải viết cho dài mà không cần hay, thậm chí có khi phải dùng những vị chủ bút chuyên lối văn phong tình và các thứ văn đồng loại thì báo bán mới chạy được.

Cường-sĩ : THÁT-LANG.

Tái bút. — Sợ e có người bẻ từ chữ, nên tôi xin độc giả chư quí vị nhận cho rằng tôi nói bánh ngọt, và tôi không kể bánh mì (ăn no cả đời cũng được) là một thứ bánh. Chữ Pháp bánh mì cũng không phải là một loại với bánh ngọt.

Giấy thuế thân mới

Vì mỗi ngày thiên hạ tựu đến số Sanh-ý mà đóng giấy thuế thân rất đông quá, nên quan Chánh-sở ấy xin cho các các nhơn dân đều biết rằng :

Kể từ ngày nay sở phát giấy thuế thân ở tại đường Catinat mên bài số 160 sẽ làm việc nhiều giờ hơn xưa nay, đặng tiện để cho các người tới lãnh giấy mới. Sớm mai thì đúng 7 giờ đã mở cửa rồi, chớ không phải 7 giờ rưỡi như mọi khi ; chiều thì đúng 2 giờ đã mở cửa rồi, chớ không phải 2 rưỡi như mọi khi ; rồi làm việc liết đến 6 giờ chiều mới đóng cửa, chớ không phải năm giờ đã thôi làm như xưa nay vậy đâu.

Bởi đó xin dân chúng trong thành-phố nầy hãy nhớ

Lời yêu thiết ngỏ cùng độc-giả chư-tôn

Chư tôn có lòng tốt nhận xem tờ báo ấy là ơn, còn việc trả tiền đăng sắt sẩn ấy là nghĩa. Làm người mà xử trọn ơn nghĩa thì trên thế nầy còn gì quí hơn bằng. Vậy kính xin quí vị — hoặc mới mua, hoặc mua cũ mà hết năm đã lâu — hễ có giấy nhà thơ mới đóng tiền, hoặc có người đến trình biên lai mà thâu, sẵn lòng cho số bạc thì bổn báo rất thâm cảm thạnh tình.

Đã giúp, giúp nhau cho trọn nghĩa
Đồng-bào ta vẫn sẵn lòng nhơn
Vậy xin gởi đóng cho mau với
Bổn quán đồng nhân rất cám ơn.

B. Q.

HƯỚNG TRUYỀN

Hồng-gờ-ri (Hongrie)

Từ khi quan Thống-chế Hindenburg (một tay tướng giỏi của vua Ghi-đôm-đơ (Guillaume II) đắc cử Thống-lãnh nước Đức thì thiên hạ ai ai cũng đồn rằng Đức và Hồng sẽ giao hiếu với nhau để mưu đồ giựt lại những quyền lợi đã mất sau trận âu chiến mới rồi.

Về phần Hồng thì Hồng muốn lấy lại những đất mà Hồng đã bị Liệt-cường buộc trả lại cho Tiểu đồng minh ; về phần Đức thì Đức muốn tự do hợp với Áo (Autriche) để mưu đồ đá Thống mà Hồng thì không cang thiệp gì đến. Tin ấy cũng là một tiếng phong văn chưa chắc đã đúng, nếu chắc chắng thì thật là một đều lo cho toàn cõi Âu sau nầy. Việc nầy đều do nơi đường đi nước bước của Thống-chế Hindenburg cả. Lại có tin Budapess (Kinh-đô nước Hồng-gờ ri) nói rằng Sứ thần hai nước đã đồng ý và chánh phủ đã hạ lịnh rước bà Hoàng-hậu Zita và Hoàng thái tử Léopold về nước.

Nghị-viện đã bỏ phiếu đồng tình lập luật cho đại tướng Horty (hiện nay đương cầm quyền chánh của nước Hồng) được quyền lãnh như một vị quốc vương và giao cho ông xem sóc Hoàng thái tử trong lúc chưa thành nhơn

Tin nước Tàu

Đường không Trung từ Đông kinh (kinh-đô Nhựt) đến Bắc kinh.

Các phi công của Nhựt-bổn đã đến Bắc-kinh. Chánh phủ Tàu đón rước một cách rất trọng thể, có phái các phi công đem máy bay ra chào.

Nhơn dân Nhựt và nhơn dân Tàu rất hoan hỷ.

Bay ra khỏi địa phận nước mình, các phi công Nhựt bay lần nầy là lần đầu, tuy bị xấu trời hay chậm nhưng cũng là một đều rất đáng mừng cho Á Đông ta.

Tin Thượng-Hải

Có tin đồn rằng quan Thống-lãnh Tàu nghe tin Trương-tác-Lâm vào Bắc-kinh thì bỏ Bắc-kinh trốn ra Thiên-Tân. Thống-Lãnh đâu mà nhát đến thế ?!

Những thợ thuyền đình công trong các nhà máy dệt của người Nhựt hiệp với bọn học sinh đi khắp cả các tô giới rủ rê các thợ thuyền đình công ; cái phong chao bãi nhựt ở Thượng-hải càng ngày càng dữ dội, lính cảnh sát ngăn trở không nổi phải bắn súng đùa vào bọn học sinh và thợ thuyền (bọn nầy đi cùng đường khắp chợ tìm đâu có đồ Nhựt thì vào phá). Hết sáu người chết nhiều người bị thương và bắt được hơn hai ba mươi đám.

Của qui

Nghe tin rằng Nhựt-bổn muốn khai những mỏ than ở miền nam đất Mãn-Châu để cung cấp cho các quân thuyền.

Tin Hoa-kỳ (Hiệp chủng quốc)

Ở Hoa kỳ và Gia-nã đại, caoutchouc lên giá rất cao. Giá caoutchouc lên hơn năm ngoái 30 %. Trong thế giới tính trong năm 1925 xài hơn 400.000 tấn caoutchouc. Hiện nay ở Luân-đôn (Londre) chỉ có 6 ngàn tấn và Hoa-kỳ có 5 mươi ngàn tấn mà thôi. Người ta tính ra rằng caoutchouc sẽ cứ trong 10 năm lên giá là 10 %, vì rằng càng văn minh bao nhiêu thì càng cần dùng nhiều caoutchouc bấy nhiêu. Nếu thật vậy thì người mình cũng nên trồng caoutchouc mà kiếm lợi.

Phái bộ Xiêm viếng Đông Pháp

Có tin cho hay rằng hôm ngày 3 Juin 1925 rồi đây có một phái bộ của nước Xiêm đã tới Hànội để công nghị với chánh phủ Đông Pháp về vấn đề phân địa-giải của nước ấy.

Tưởng khi ni cũng còn nhớ, vì việc nầy mà Nhà-nước trước có cử một đội phi cơ đi chụp hình mấy miếng lân cận với nước Xiêm dâng cho tiện việc thi hành việc nói trên đây.

Người ta sẽ có thể muốn sanh con trai hay con gái tự ý

Hồi năm ngoái thiên hạ đồn dậy rằng có một người đờn bà Anglê mới phát minh một cái thuật rất lạ muốn sanh con trai hay con gái tùy ý.

Nay nghe lại người phát minh cái thuật ấy là bà Erskine vợ của ông Nghị viên Erskine, hồm ngày 10 Avril 1925 vừa rồi bà đã xuất bản bộ sách mới của bà nhan đề «Sexe à volonté» (nghĩa là muốn sanh con trai hay con gái tùy ý) để công bố cái bí thuật của bà cho thiên hạ biết.

Có một viên chủ-bút báo *Dail Express* đến hỏi thăm bà về việc nầy thì bà nói rằng : Tôi tiên đoán có lẽ vì cái thuật lạ của tôi mới phát minh ra đây mà trong 5 năm nữa trở về sau những người làm cha mẹ ở thế giới nầy muốn sanh con trai hay con gái đều được cả, song đều ấy quan hệ cả ở nơi đờn bà chớ đờn ông không sao muốn đặng.

Cái thuật nầy nếu linh nghiệm thì cảnh gia đình ắt có chỗ rối rắm mà dân tộc e càng ngày càng giảm số vì nếu người đờn ông muốn sanh con trai còn người đờn bà lại muốn sanh con gái, chỗ muốn bất đồng e lấy nhau rồi trai cũng không mà gái cũng không mới khổ cho !

Đất động ở Nhựt-bổn

Mới rồi đây tại Osaka, Kyoto, Fukuchiyama, Kinosaki có xảy ra một trận động đất rất dữ dội. Đất rung chuyển rất mạnh, các đồng hồ đều ngừng cả, nhơn dân lấy làm sợ hãi.

Nạng lụt tại sao có ?

Một nhà kỹ-sư ở thành Munich, nước A-lơ-măng là Hergiger mới phát minh một cái lý thuyết để giản giải nguyên do nạng lụt đời xưa như sau nầy :

Ông Hergiger nói rằng : Có lẽ nạng lụt xảy ra bởi có một ngôi Hộ-tinh đi gần địa cầu hai ngôi hút lẫn nhau mà một ngày lại một gần nhau. Sức hút lúc ban sơ còn vừa vừa, nhưng cũng đủ làm cho nước biển ở các biển lớn dưng lên tràn ngập cả các cõi đất. Ngôi Hộ tinh ấy cứ cuốn xoay tròn ốc mãi vào hàng mấy ngàn năm rồi mới bung ra ở trên địa cầu ta. Lúc đó các biển lớn hiệp thành một giải nước bao bọc các xung quanh xích đạo tràn ngập cả các cõi đất nhiệt đái. Về sau, sức hút mạnh quá, đến nỗi làm cho các thổ chất kết nên ngôi Hộ-tinh rời rạc đến đổi ngôi Hộ-tinh ấy phải dở tan ra, nước biển tát nhiều không bị hút nữa, lại giựt xuống, các biển lớn lại giữ mực bình thường như cũ.

Ông Hergiger lại đoán rằng : Cứ như các lẽ đã nói ở trên đây thì cái nạng lụt chẳng phải là không thể xảy ra nữa đâu.

Do anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74)
tặng cho Kho Sách Xưa của Quán Ven Đường.

Đáng kính thay, đáng phục thay

Tại làng Hoà-Thuận, thuộc tổng Giang Ninh (Rachgia) có M. Hương Cả mỹ danh là Khưu phước Lộc, tuổi lối bốn mươi, tánh thầy rất từ hòa, nết na thuần hậu, chẳng chút kiêu căng. Từ ngày thầy ra làm Xã-Trưởng tại làng Hòa-Thuận, rồi lần lên đến chức Hương Cả, tính trót mười mấy năm trường, bổn tánh thông minh, hết lòng cần mẫn phận sự. Trên đối với nước, hết lòng giúp nước; dưới đối với dân, hết dạ thương dân. Bởi thế cho nên trên thì đặng thứa quan yêu, dưới lại đặng lòng dân chuộng.

Thầy lại có tánh ái quốc ái chủng, biết thương mến đồng bào, chớ chẳng phải độc thiện kỷ thân như kẻ khác. Hồi bốn năm năm trước có một bọn Cha Châu-Giang với một bọn Shinoa sắm tàu đưa bộ hành đường Ômôn-Giồng-riềng-Rạchgia; ôi! nhắt đến bọn chà với khách thì chư độc giả cũng choán biết chúng nó ngan ngược lợi hại thế nào!! eo xách bộ hành bao nả?! Chúng nó coi bộ hành Annam như chẳng có người, muốn định tiền quá gian gia nào thì định, muốn cho đi thì cho, lúc buồn nó không cho thì thôi. Mình đã có tiền đi tàu mà phải nằng nỉ chúng nó, bằng chọc giận chúng nó không cho đi thì mình phải bị trễ việc.

Vì sự eo xách làm khó dễ bộ hành của hai bọn nọ, nên thầy Khưu phước Lộc động lòng bác ái, thấy bàu đồng bang ở chung tổng, chung làng với thầy, mỗi lần có việc đi tàu phải chịu những bề nặng nhọc của bọn chủ tàu ấy. Nên thầy không nài nào tốn, cũng là mất nhọc, mới xuất tư bổn ra sắm một chiếc tàu đặt hiệu là *Nam Hưng*, rộng lớn, khoán khoát, vững vàng đáng đưa bộ hành tranh với hai bọn nọ. Nói cho phải, từ ngày có chiếc tàu *Nam-Hưng* ra đời, chạy đường Ômôn-Giồng-riềng Rachgia đến nay, bà đồng bang chúng ta phần nhiều biết sự nhọc chung, nên đồng đi tàu *Nam Hưng*, làm cho 2 chiếc tàu của Cha Khách trước kia phải lui đi tìm ngả khác mà chạy.

Hiện nay đường Ômôn-Rạchgiá chỉ còn có hai chiếc tàu chạy đưa bộ hành: một chiếc Nam-Hưng của thầy Khưu phước Lộc, một chiếc hiệu Plikat của Cha Sáu-Nô. Chủ tàu cha Plikat nầy vì trước khi biết cách tiếp rước bộ hành, nên mới còn cầm vững chạy noài đến nay được.

Đáng kính thay! thầy Khưu phước Lộc có lòng công ích, có chí nhiệt thành. Đáng phục thay! Bộ-hành Ômôn-Giồng-riềng Rachgia đều biết phải mà lánh, biết nhọc chung mà lành.

Mảng bởi bọn Cha khách khi thì eo xách bộ hành Annam, nên tôi nói nầy giờ hòng muốn xa đề. — Nay xin trở lại, vẫn thầy Khưu phước Lộc có đa nhiệt thành ái quốc ái chủng, nên trời cũng thương lòng, dành để một địa vị rất xứng đáng mà thưởng ban cho thầy.

Bởi tích như vầy: lúc cuối năm 1923 trong tổng Giang Ninh kiu-yết Cai Tổng, vì chưng ông Cai Tổng T. S già yếu mỏi mệt nên xin từ chức. Trong tổng nhiều người ưa mến tài đức của thầy Khưu-phước-Lộc, nên ai cũng nài cho thầy ra dự cử, thầy từ chối nhiều phen nhưng bởi ý phần đông đả muốn, khó nỗi từ nang, nên phải chịu lòng nạp đơn xin dự cử. Thầy ra dự cử chức Cai Tổng Giang-Ninh cam go cực lòng biết mấy; vì có nhiều tay ý thế lực kim tiền, quyết ra tranh cử với thầy cho được mới nghe. Thầy vậy ai cũng lo sợ cho thầy, bởi thầy tài của người ta đủ mười, tài thầy không có hai, (tôi nói tài đây là chỉ rõ tiền tài, chớ không phải Tài-đức) e sợ cho thầy phát hỏng. Nhưng mà rốt cuộc rồi thầy Khưu phước Lộc quả nhờ tài đức mà thầy đắt cử Cai Tổng Giang Ninh. Vậy mới biết Thiên địa chi công, phép nước công bình. Thứa sai biết lựa người khỏng lầm lạc.

Tôi rất thâm phục mấy ông Thứa sai trong tổng Giang Ninh biết lựa người xứng đáng. Kể như cuộc cử Tổng vừa rồi, kể xảy qua cử Nghị-viên Địa-hạt trong tổng là ngày 13 Janvier 1924; những ông ra ứng cử (Candidat) bộn bàng, rất khen thay con mắt tinh đời của mấy ông Thứa-sai biết chọn lựa, nên chọn đặng M. Nhan văn Chân, cựu Hương sư làng Thạnh Hưng, ra thay mặt cho thần dân trong tổng nơi phòng hội nghị địa hạt.

Rất may mắng cho trong tổng Giang Ninh biết bao. Từ đầu năm 1924 đến nay trong tổng có đặng thầy Cai K. P. L. và thầy Hội đồng N. V. C., vẫn hai thầy có dạ lo đời, lại là bạn đồng chí cùng nhau, nên cách cử chỉ, bề ở ăn đối đãi với người trong tổng tỉnh như huynh đệ, chẳng chút sai ngoa. Hai thầy chẳng sợ mất công, khôn nài khó nhọc, hằng tương y tương ỷ cùng nhau, bàn luận khảo cứu những đều có ích lợi cho trong tổng. Bất câu là đều nào có ích cho nước có lợi cho dân, cùng những đều dân vọng, thì hai thầy đều bày tỏ cho quan trên rõ thấu, chẳng hề bỏ qua, để cho dân chịu thầm than chất lưỡi. Hai thầy đã làm được nhiều việc rất có ích cho dân, cho nước, như là: xin đào kinh dẫn bớt nước ra biển cho dân sự trong tổng đề làm mùa khỏi lo nước ngập, xin lập nhà thương tại Quộn, xin bớt thuế công sưu rừng cho dân, vân vân các việc v. v.

Tôi viết bài nầy là tỏ ý biết ơn hai thầy và cám ơn mấy ông Thứa sai trước khi biết chọn người, nên sau nầy dân mới được nhờ đều ích lợi. Chớ tôi chẳng có ý chi khoe khoan danh vọng công đức của hai thầy; bởi hai thầy danh phận đã có sẵn, cần chi tôi phải tô vẽ thêm cho rậm.

Tôi chỉ xin cầu chúc cho hai thầy được Phước-Thọ-Khương-Ninh, ngõ lo thi thố thêm những đều công ích cho dân trong tổng nhờ.

Vậy mới càng rỡ ràng danh giá, chẳng hổ mặt với non sông.

Giang Ninh

Bản-sĩ, VƯƠNG LINH-CHI

Đông-Pháp Thời-sự

SAIGON

GIÁ BẠC

Khe nhà nước	1 11	80
Đông-pháp Ngân-hàng (Banque de Pindochine	1 1	80
Trung-hoa Công-nghệ Ngân-hàng Banque industrielle de chine)	1 1	80
Hongkong et Shanghai	1 1	75
Chartered Bank	1 1	80

GIÁ LÚA GẠO

Mỗi bao một trăm kilos chở đến tỉnh luôn và cả bao nữa:

Lúa Vĩnh-long	5 $ 90	lui 5 $	40
Lúa Gò-công	6 20	— 6	50
Lúa Bãi-xàu	6 15	— 6	25
Lúa Bảo-lộc	6 25	— 6	35
Lúa Cao-man (trắng)	5 75	— 5	85
Lúa Cao-man (đỏ)	5 35	— 5	45
Gạo thường tự	6 12	— 6	22

Giá giấy Quốc-trái Đông-Pháp: 53 $ 40

TÀU ĐI CÁC NƯỚC

TÀU TỚI

Chiếc L'Amiral Ponty ở Bắc-kỳ bửa 7 Juin sẽ vô tới.

Chiếc Chantilly ở Nhựt bổn bửa 12 Juin sẽ qua tới.

Chiếc Amazone ở Haiphong và Tourane bửa 14 Juin sẽ vô tới.

Chiếc Compiègne ở Marseille bửa 17 Juin sẽ qua tới.

Chiếc d'Entrecasteaux ở Djibouti đã chạy qua Đông-Pháp hôm 26 Mai.

TÀU CHẠY ĐI

Chiếc G. G. Paul Beau bửa 6 Juin sẽ chạy đi Singapore.

Chiếc L'Amiral Ponty sẽ chạy qua Đại-Pháp bửa 10 Juin.

SHUT HỒ LIỆU MINH ĐỐN THỦY

Trà-vinh.— Ngày thứ năm 28 Mai, tại ấp Gòchai, làng Ninh Điền, có xảy ra một việc chết chìm rất oan. Số là tên Trương văn Hồ ở làng Long chủ và tên Phạm văn Chăng ở làng Hòa hội, cả hai ở bạn chèo ghe chở cốt. Hồ và Chăng vốn là anh em biết nghĩa nhau, cho nên từ buổi ra làm công thì tên Chăng lãnh bao nhiêu tiền đều giao cho Hồ cất giùm. Khi ghe đậu bến Gò chai thì Chăng xin Hồ đưa tiền đặng xây dựng. Hồ ỷ mình cao lớn và mạnh mẽ nên đem lòng tham lam nhơ nguyện của Chăng mà không chịu trả. Chăng giận mắng Hồ mấy lời nên Hồ ra tài loạn đấm. Tên Chăng sợ bổ chạy ngay ra mũi ghe cho khỏi bị đánh. Cậu Hồ đắc ý riết theo rồi bị Chăng rút cốt bổi thương thích cho Hồ một cây ngay sống mũi. Hồ bị mũi thương bất tỉnh nhơn sự không biết đâu mà thuốc thân mà học theo tài Hậu-nước-Hồ đời Đường, độn cái dùng đi xuống nước, nên sẵn dịp Bà-thủy rước luôn cậu Hồ về làm tướng. Lúc ấy nhờ có dân làng phụ giúp, lặng hụp gần trót 2 giờ mới rước đặng thây cậu Hồ lên khỏi nước.

Còn Chăng, vì sự rủi ro nên phải bỏ tay chịu giải đến Tòa đặng chờ ngày luận tội.

Doãn Ngư.

BỊ SƯNG CHÂN

Baria — Có hơn một tháng nay, quan Chánh Tham biện, Chủ tỉnh Baria, có xin quan Nguyên-soái ngưng chức thầy Phó tổng Trần hưng Nhượng ở làng Long điền về tội lãng cang trong vụ đấu giá công điền kỳ rồi đây. Quan Chủ tỉnh có dạy ông Huyện Đạt dán yết thị tại Chợ và Nhà hội làng Long điền như sau nầy:

N° 617. Huyện honoraire, Chef de canton.

Vưng lịnh trát số 615 ngày 1-6-25, quan lớn Chánh Tham biện dạy dán yết thị rao cho nhơn dân rõ biết, thầy Phó tổng Nhượng cang dự trong việc đấu giá công điền kỳ rồi đây.

Nên quan lớn chánh bổ xin quan trên ngưng chức thầy. Ấy vậy ai có đều chi khiếu nại trong vụ đấu giá công điền của làng đây thì có đơn hãn tại Tòa bố Baria nơi phòng văn quan lớn chánh bổ.

Và đại hương cả Thinh cũng bị ngưng chức nữa, cũng cang về vụ đấu giá công điền nầy.

Nay yết thị.

Baria, le 2 Mai 1925

Le Huyện honoraire, Chef de canton

Kỳ tên: *Đạt*

Quan Chủ tỉnh coi tra xét vụ nầy. Chừng xong rồi tôi sẽ nói tiếp

C. N

MỘT LỚP TUỒNG LẠ!

Trà-vinh.— Tại làng Hòa Thạnh, xứ Cồn-trứng thuộc về tổng Vĩnh trị thượng (Travinh) mới xảy ra một tấn kịch, ai trông vào cũng bất buồn cười. Tấn kịch có quan hệ đến cả và phong hóa và chánh trị, diễn tại xứ sở của ông chánh tổng mới vinh thăng là Ng k Th. thuộc về phần ông phải phê bình, phán đoán. Thế mà ông không được tự do đều ấy, vì ông vừa là diễn giả mà cũng là khán giả, chủ đám cùng ông, cầm chầu cùng ông, mà nhưng tuồng, kép, đào, cũng là ông cả. Thế có nên gọi rằng đáng buồn cười chăng? Sự tích như sau nầy.

Ông có một đứa con thứ tư tên là cậu Th. tuổi đã ngoài hai mươi xuân. Tuy tuổi đã lớn khôn như thế, mà vì việc hôn nhơn, ông phải buộc cậu đến Học đường Saigon chen vào lớp sơ học mà trau dồi kinh sử. Hồi khi cầu hôn cho cậu, đang gả tuy vì cái tước trọng của ông và cái dung nghi mỹ mạo của cậu mà muốn cho cậu xa bình tước, song coi nếm vì cậu vô học thức, đầu Âu, đầu Á, ít ra cũng thông một thứ, nên buộc cậu phải dùng lễ sính bằng một cái bằng sơ đẳng tiểu học (certificat d'études primaires indigènes). Khổ không! tiểu bạc không có con quan tạm đặng, cho bằng cấp mà hồi rước dâu cho có gia? Nếu đời xoan, vàng bạc tốt ông đủ sức mua lấy cho vật nầy ông tìm ở đâu, có không là do nơi tốc của cậu mà thôi. Tuy biết khó song cũng cứ liều theo, bởi đang gả là nhà cự phú, nếu cậu được ra vào thì khác nào [illegible]. Vậy nên ông gởi cậu nơi Học đường Ng. ph. L. Saigon, mong cho cậu trau dồi sức học mà nhờ. Ai dè lần trót mấy năm mà lấy cũng không đặng cấp bằng. Tại sao? Là vì cậu bấy lâu quen thói phong hoa, nay đến Saigon là chốn đô hội thiếu chi gái đẹp, nên cậu mắng vơn mộn Cupidon, chơn chẳng rời chỗ yêu hoa, bỏ phế sự học mới nên thế.

Lúng đến trách tại ông, vì ông vì thấy cầu tập vô, nên [illegible] ông mà lòng phải đem cậu về nhà.

Từ khi cậu về nhà tại ông rất nghiêm cấm, buộc cho cậu phải lo tập công việc nhà, bắc sau hiết việc mà cập nghiệp sau [illegible]. Ông muốn cho cậu làm như thế, là trông cho đang gả nghiệm đến, mà thuận cho cậu tạ tình, đoạt bảo đó.

Ấy là ông muốn nên cho cậu, rồi ra lẽ hại ông đó. Bấy lâu ở Saigon cậu đã nhiễm vào đường phong nguyệt, nếu nay về nhà ông sẽ biết cho cậu thong thả, hay là ông chờ xem chọn thời gian, lo định đôi bạn cho cậu thì cậu còn đề chịu trong lề tinh đục, cái nầy ông nghiệm cấm quá, làm cho cậu khó dần nết ngựa quen đường cũ. Lắm phen cậu gây kết nhiều cuộc tình đồ tiện, khi thì làm cho bại hoại gia phong kẻ nầy kẻ thì làm hư phong hóa nhà kia. Ôi thôi! nhiều đều hủ lậu, kể sao cho xiết. Thế thường hễ là « Thượng giả bất cố tinh, hạ giả vô cập tính, tính chỉ lưu ư trung giả », mà cậu là hạng nào, mà cuộc tình của cậu thổi quanh quẩn cạnh nhà lối xóm, khắp cả làng Hòa thạnh là nơi cậu ở, rồi thổi lần đến Hadộng là nơi gây tấn kịch buồn cười mà ký giả muốn thuật đây.

Tại Hadộng có một nàng tên tư Th. tuổi trên 20 xuân, tuy chẳng đặng như ai, cho trăng vào cũng có chút ít màu hồng. Nàng chẳng thiệt là Bạch mi chi mỗn độ song cũng tay tư thiện, sẵn lòng đưa đò qua « bể ái », cho những trang kiệt sĩ. Vì tiền duyên, khiến cho cậu gặp nàng. Ôi thôi! đan điều vô cùng! son rồi bột mà! Cậu mê nàng nầy không sao nói cho hết. Đưa rước thơ từ liền liền. Cha mẹ rầy là không kể, riết phải đuổi cậu ra khỏi nhà. Tuy vậy mà cậu cũng cứ mê.

Ai xem đến đây thì cũng tưởng cậu sẽ mến nàng đến cùng, nàng sẽ nhờ cậu mà lập thân đặng, vì cậu là con nhà quan, nếu cậu cưới nàng thì há chẳng tốt cho nàng sao? Dè đâu vì cậu mà nàng thọ hại. Thiệt cái phong tình của cậu độc quá, thổi tới đâu hư tới đó. Ngày kia nàng đưa thơ cậu cho hay rằng, ông bà đi khỏi, nàng phải đến nhà cho cậu nói chuyện. Đôi cùng nhau non thề biển nẹn, tuy biết khó, song nàng phải vâng lời. Ha đến nơi đã tối, cậu cùng nàng hội ngộ tại nhà người chị ruột của cậu, từ đó đến sau, sao thì không rõ.

Sáng lại nghe: « Ông và bà hay nàng tên nên vì bắt, rồi nơi cụt tóc nàng ». Quái chưa? Sao ông làm như thế? Nếu vất vả cho con mình, thì bắt làm [illegible] nào cho nỗi nào xuống tay độc ác như vậy. Kế theo, nghe khi bắt nàng rồi tóc rồi lại đong trắng, dọa rằng sẽ giải nàng đến quan mà phạo rằng điểm lão. Chả quyền thế quá lắm ấy nào là hương quản, cai tuần, trùm, trưởng, ai có oai bao nhiêu đều bày bố trước mặt một đóa hoa rơi ấy, thật tức cười quá. Còn cậu tư ta thì đã chạy trốn mất (thiệt tài chẳng sức Sở Khanh mà).

Hai quyền ra một lúc tưởng đâu đặng việc. Ai đã kẻ hết cơn thạnh nộ, ông nghĩ lại mình quây muốn tính êm. Hay đặng đàng là chắc quây, trùm, trưởng, sương nào sương nấy lần sẵn, xanh mầu mặt. Phần nàng ấy thì rất vững lòng, vì có thư từ của cậu kia qua lại, thì có ai phạo đi điểm gì đặng, nên nàng chẳng thèm kiên nể một ai.

Nàng nói nhiều đều rất nặng như là « Tôi lấy con ông Cai, chớ tôi lấy ông sao mà bà hảo nớt lắc tôi ». Việc nầy ông tổng Th. muốn êm mà không đặng, vì thân tộc nàng không nghe. Ông phải giải đến Quận. Nghe nói quan quận quở ông nặng lắm, mà chưa hiểu kết cuộc làm sao. Tưởng dân thế nào cũng đặng quan quận minh đoán, vì ngày là cang trực, công bình có tiếng.

Vậy sau sẽ đăng tiếp.

HẠC-CẦM-TỬ (cước)

DÂN VỌNG

Travinh.—Làng Hiệp thạnh xưa vốn là hoang vu rừng biển, lần lần một ngày một tiến rất nên mau chóng không thể nói. Nhơn vật thạnh hành, cửa nhà đông đảo bao nhiêu tức cuộc lý tài phần chắn bấy nhiêu; hễ phần o hẳn thì lợi nước lợi dân, mà lợi dân tuy nhiên, song cũng lắm còn đều trở ngại cho bổn xứ, vì bổn xứ tư bề là sông biển. Khách tha phương muốn đến phải đi xuồng đi ghe mới tiện, nhưng mà có nhiều khi phải bị rủi ro về sóng gió, thiệt hại mạng người.

Bởi vậy cho nên năm rồi M. Ng. kim Thinh mới thăng chức Cai tổng Vĩnh trị thượng có hứa đề ngài tỏ với quan trên xin làm con đường đất từ Bến-chùa là Sở ra tới cầu Giang Hiệp thạnh. Hứa thì có hứa, làm lại không làm, làm cho dân bổn xứ ngóng trông lơi ngài như trông nước uống. Tôi viết bài nầy, cốt để tỏ cùng ngài xin như lời cho chúng dân Hiệp thạnh cảm đức.

Vươn-sơ n-Nhi

TRÚNG SỐ NĂM MƯƠI MUÔN

Huế. Độ nầy ở Huế ai ai cũng nào nức về chuyện quan Chủ-sự bộ Hộ là ông Nguyễn-văn-Hạp, mới được trúng số Panama ở bên Pháp, là 50 muôn quan tiền tây.

Tin ấy là tin của một người bạn đánh dây thép đến mà giả ngộ đó thôi chớ không phải thiệt.

Giả ngộ cũng lắm cách, mà cái ông nào đó giả ngộ như vậy thật là quá ác, vì quan Chủ sự Lý Hộ, từ khi nghe được tin ấy dầu quen dầu lạ, lân bằng cố hữu, đến thăm ông chật nức, phải tiếp đãi cả ngày chẳng nghỉ ngơi được chút nào cả. Ông nghĩ rằng không lẽ mới trúng được số bạc to vậy, mà anh em đến chúc thăm mừng, chẳng đãi cơm rượu hay là mời ăn chút bánh gì sao.

Bây giờ mới biết rằng cái tin mừng ấy là một cái nạ!

Ở NGOÀI KỊCH-LIỆT

BỌN TRONG MINH!

Haiphòng. — Từ hôm tái-cử Hội-đồng Thành-phố ngày 10 Mai đến nay, trong thành phố hải-cảng ta đâu đâu cũng ồn ào về câu chuyện ông Nam Sinh và ông Nguyễn-hữu-Thu vì tranh chức Hội đồng Thành phố mà đánh đấm đánh cú với nhau, rồi sau đem ra Tòa... đề kiện!

Việc ấy hồi 19 Mai Tòa có phân xử, nhưng chưa xong, nên đình lại đến hôm 21 Mai, sau khi hỏi các chứng cớ, và nghe các quan Trạng-sư cãi lẽ Tòa đã lên án phạt ông Ng hữu Thu 5 quan tiền tây, án treo trong hạn 5 năm và phải bồi thường cho ông Nam Sinh 1$ tiền thổ diện. Ông Thu bất phục nên đã chống án lên Tòa Thượng-thẩm ở Hànội.

Ở Saigon ta tranh nhau như thế ni cũng cho là kịch-liệt lắm, thế mà ở Haiphòng lại còn kịch liệt hơn, vậy chức Hội-đồng thành-phố ngoài Bắc có lẽ cũng vinh diệu hơn trong mình hay sao? Theo ý tôi tưởng thì không phải, song khác nhau là người mình tranh nhau bằng *bạc giấy* nên êm, còn họ tranh nhau bằng *bạc tai* nên sanh chuyện chớ!

Rọi hình cho trẻ nhỏ xem

Tại Guignol (ở góc đường Blancsubé và Marc Pourpre)

CHƯƠNG TRÌNH

Ngày 7 và 11 Juin 1925

1° Eclair journal n° 19

2° 3° 4 Judex 12e épisode (2 parties)

5° 6° Le sous marin pirate (4e partie)

H. DELPEYRAT

Khi trước là Hãng E. POURTOU

Số nhà 33bis, 35, 37, 39

đường Amiral Dupré Saigon

RƯỢU CHÁC RƯỢU MẠNH

RƯỢU KHAI VỊ RƯỢU TIÊU-HÓA

TRỒNG RĂNG

QUAN LƯƠNG Y CUNAUD

ở đường Chasseloup-Laubat

số nhà 15

Nhổ răng một cách rất êm ái.

Trồng răng bằng sành và răng vàng

RẺ DẦU BÌ?

Tôi mới đặng hơn 200.000 $, hột xoàn bên Tây mới gởi qua đủ thứ, kỳ nầy tôi mua thứ hột thiệt thượng hạng quyết chẳng chịu thua tiệm ngoại bang lại nhứt định bán giành mối cho nên ắt rẻ chẳng đâu đám bì, miễn là lời chút đỉnh cũng là đủ vốn tôi cũng vui lòng bán, đặng lấy danh. Vậy xin mời quí ông quí bà nhơn dịp đến giúp ích cho tôi là người Annam ắt sẽ đặng vừa lòng chẳng sai vậy.

Nay kính

FRANÇOIS SỰ,

76, Rue Vannier

(lối giữa dãy phố chà bán vải Chợ cũ Saigon)

Muốn bán

Một cái xe hơi Renault, 10 H. P. kiểu 1921, năm chỗ ngồi, xe còn mới và đủ đồ phụ tùng, vì dư dùng.

Ai muốn mua xin do nơi Hãng quán mà thương nghị giá cả.

Rửa cái nhục ngàn xưa

Cái nhục nầy bấy lâu nay dân tộc Annam ta mang trịu trịu trong mình. Ai là người biết việc đời, cũng đều bực bội cả. Vậy ngày nay là chánh buổi anh em chúng ta phải mượn trận mưa Âu, luồng gió Mỹ mà tắm rửa, hòng chăng cho sạch sẽ, dưng để còn một chút bợn nhơ nào vầy vít vào mình ta mới phải.

Cái nhục ấy là cái nhục bỏ trôi quyền lợi của nước mình cho Chà, khách tôm hàu đó. Mà ta đành khoanh tay ngồi ngó vậy. Bởi thế nên bổn Công-Ty NHUẬN QUÁN, Saigon-Bazar N° 57, rue Catinat, Saigon, mới sốt gan hùn hiệp nhau mà dựng nên một cửa hàng, bày đồ ngoại hóa, để cung kiến cho đồng bào ta, ai là người ưa thích.

Kể từ ngày 18 Avril 1924 bổn Công-ty đã mở cửa tiếp khách cho đến nay là trọn một năm chẵn. Nói cho phải, cũng nhờ đồng bào ta nể cố, đến giao thiệp nhiều, nên tháng rồi bổn Công-ty tính sổ chung niên thì ta chánh cũng đặng thạnh vượng. Sau khi bổn Công-ty phát hiện rồi, cách năm ba tháng, bổn Công-ty hậu cố lại thì thấy đồng bào ta nhiều chỗ tiếp chúng tươi, thì lòng của bổn Công-ty thấy anh em theo mà theo bước cạnh tranh trong thương trường như vậy thì mừng rỡ vô cùng. Bổn Công-ty thấy anh em tấn đặng một bước rồi, nên bổn Công-ty mới trộm tới một bực nữa cho vững đường. Cho nên trong tháng Juillet 1924, bổn Công-ty mới in một tờ giá mục cấp theo bao I. T. T. V đặng công hiến cho đồng bào ta mấy vị ở xa gởi mua contre remboursement. Sau khi cấp tờ giá-mục theo bao rồi, thì bổn Công-ty tiếp đặng gần cả ngàn bức thư khen tặng rằng bổn Công-ty bán giá rẻ, đồ tốt, cách gởi gắm kỹ lưỡng v. v.

Vậy nay kể từ 15 Mai 1925, bổn hiệu hạ giá bán rẻ một cách lạ. Bổn hiệu làm như vầy chẳng phải cố ý cạnh tranh với các tiệm Annam đâu, ấy là cách bảo hộ cái thạnh tình dư một năm nay của đồng bào chiếu cố đó. Theo cái prix courant 1924, nay cũng hạ giá rẻ hơn nữa. Lướng dịp bổn hiệu thấp nhơn cầu khẩn đồng bào ta hãy niệm tình mà mua. Hồng-Lạc cư đến tiệm Annam ta mà mua, giúp lẫn nhau, đừng nệ chi mắc rẻ một bài xu, làm cho cuộc mua bán của Annam ta 4° 57, ngõ cho cái nhục ngàn xưa.

Vài hàng quí ách cu xin đồng bào niệm tình cho.

Nay cáo bạch

NHUẬN-QUÁN Saigon-Bazar

57, rue Catinat, Saigon

THUÂN-TÀI

70, rue d'Ayot — Saigon

Kính trình chư quí ông quí thầy đặng rõ: Nay chúng tôi mới rước đặng một gánh hát *Ả đào* (kêu là hát nhà trò) ở ngoài Bắc mới vô, hát tại đường d'Ayot số 70, xin mời chư quí ông, quí thầy dời gót ngọc chiếu cố.

Sau nầy xin chư quí ông, quí bà, quí thầy, quí cô ở trong Lục-châu, trong khi có việc vui mừng, mà có muốn hát hay là múa bài bông cho vui mà kêu chúng tôi đến hát, thời chúng tôi sẵn lòng nghinh tiếp.

Madame ĐỘI-HẢI.

Cẩn-khải

Tám năm danh tiếng

Nhà họa chơn-dung

NGUYỄN-ĐỨC-NHUẬN

57 rue Catinat 57. — SAIGON

Thợ vẽ có bằng-cấp trường Xảo-Nghệ và 3 cái bằng-cấp Đấu-xảo. Năm 1922 dự cuộc Đấu-xảo Marseille đặng thưởng Médaille và bằng-cấp danh dự.

Kính thưa quí-vị,

Trót 7 năm trường, quí-vị thường thấy tôn nhà Họa-chơn-dung Nguyễn-đức-Nhuận trên các tờ báo, nào là lời khen thơ tặng của các danh gia; thế quí vị cũng trọn tin bổn hiệu. Nhơn vì trót năm nay, vì bịnh về nhiều quá phần tôi cũng nhiều việc, nên có bê trễ về sự họa-chơn dung; xin quí vị miễn cho. Kể từ ngày nay, các việc tôi đã sắp đặt có thứ tự, quyết chẳng còn trễ nải, và đã dời nhà họa chơn dung của tôi lại đường Catinat số 57 là nơi thị-tứ nhứt ở Saigon; phòng chưn bình kiểu thì chưn ở dưới, còn phòng họa thì để trên lầu. Công việc làm tôi sẽ hết lòng sốt sắng và kỹ-lưỡng, cho vừa ý quí khách.

Nay kính

NGUYỄN-ĐỨC-NHUẬN

Cẩn bạch.

Ở' ĐÂU BÁN RẺ?

Không có đâu bán rẻ bằng tiệm CHIÊU-NAM-VIỆN ở đường Viénot, số 56 (Chợ-mới Saigon).

Người mua sỉ có lời nhiều, người mua lẻ được giá nhẹ hơn các nơi khác.

Tiệm nầy bán: Hàng Bắc, hàng Tàu, (hàng nhuộm thiệt mước, không bao giờ trổ) đồng hồ carillon, đồng hồ régulateur, đồng hồ bỏ túi, bằng vàng Huê-kỳ, bằng loại kim trắng (métal blanc, bảo kiết chạy 5 năm và 8 năm; đồng hồ đeo tay bằng vàng Huê-kỳ, đồng hồ nhỏ (để bureau coi đẹp lắm), áo mưa bằng gabardine, bằng caoutchouc, đèn tạ đăng chưng cẩm-thạch, chưng xi-kên (nickel), cao thấp, lớn, nhỏ, đủ thứ; đèn mèn-sông (manchon) (tạ đăng) đèn treo vách; khăn choàng người lớn, áo choàng con nít, khăn đen, đỏ, nón trắng hiệu COQ GAULOIS, nón trắng bằng cây điền-điền (làm tại tiệm), máy hát, đĩa hát, bông tây (fleurs artificielles), các thứ hóa vật kiểm thời, v.v...

Tiệm nầy có họa-sanh họa chơn dung thiên nghệ, lại có vẽ sơn thủy cho các rạp hát bội và hát cải-lương. Hình và sơn thủy vẽ không giống không khéo thì không ăn tiền).

Qui khách ở xa muốn mua vật chi ở Saigon, thì không cần phải nhọc công đi, cứ viết thơ ngay cho tiệm nầy thì sẽ có đồ gởi đến nơi. (Giá cả chẳng hề ai chạy, cứ một lòng ngay thật, dầu có mặt hay không cũng tính một giá tiền đã nhứt định.

Sự ngay thật là nguyên động-lực của hiệu nầy.

Thơ gởi thì để cho:

PHẠM-VĂN-NGỌC

Directeur de la maison «Chiêu-Nam-Viện»

56, rue Viénot. — SAIGON

Riêng một mình làm đại-lý

tủ sắt hiệu « BAUCHE »

ở miền Viễn-đông

L. JACQUE et Cie

nầy mà thôi

Cho các bạn hàng hay

rằng có một mình xưởng

L. JACQUE et Cie

có đủ đồ khí nghệ và thợ giỏi để sửa

những tủ sắt hiệu « Bauche » mà thôi.

Coi chừng!

Đừng tin những thợ bổn quốc, họ không tài gì sửa được tủ sắt hiệu « Bauche » mà họ lại phá cho hư thì có.

Đồ âm cụng kiểu văn minh hộ đạo khiển hoặc đi xe hơi cũng dặng của Huỳnh-trí-Phú đã chế tạo ra hơn 10 năm rồi lục châu đều biết tốt và đẹp nhứt trong nước Annam, nay đọn đã cho mướn tại Cholon đường Cây-mai số nhà 33 và 35 bis cần dùng xin đánh dây thép hoặc gởi thơ nội trong một ngày sẽ có đó đem đến tận nơi chở bằng xe hơi không trễ, giá từ 100$00 sắp lên sẽ có đó đi xứng đáng

MUA MỘT LẦN MỚI BIẾT

Thật vậy. Muốn biết tiệm nào bán rẻ phải có mua một lần mới biết được. Chúng tôi chẳng hề dám khoe khoan, song chúng tôi dám hứa chắc rằng tiệm chúng tôi vẫn bán rẻ hơn các nơi mà cách tiếp đãi quí khách cũng hết tình hiếm có.

Tại tiệm chúng tôi có bán đồng hồ CARILLON WESTMINSTER đồ thờ đẹp lắm. Có bán máy hát xoắn và kiểm, đủ kiểu, máy thật tốt, và có trữ đĩa hát cải lương nhiều bài hát. Cung có trữ nón Casque hiệu «COQ GAULOIS» thật nhẹ thật khéo, và «FORME ANGLAISE» thật chắc thật bền, có những đồ bằng pha lê như bình đựng nước, ly và đồ Aluminium tốt lắm. Chúng tôi lại có trữ bán các thứ đèn, bong Hoà kỳ, chưng cảm trạch, cao cổ, thấp cổ, có hoa lị da tây, có đồng hồ rẻ, đồng hồ tay, và trái quít, cam rất đúng giờ mấy mươi năm bền, nên có giấy bảo lãnh 5 năm.

Tiệm chúng tôi có làm Đại lý giày tây hiệu «ÔNG CỌP» là thứ giày của hãng Richaud bán lục trước, có áo sơ mi, cols, régates, nœuds, vớ tơ vớ cái, đủ các thứ màu, lại có nhiều thứ áo Pardessus cao su và gabardine, đã chắc mà lại rẻ nữa.

Tiệm chúng tôi có bán xe máy hiệu C A F, là thứ xe thiên hạ ưa dùng hơn hết, vì có chắc mà nhẹ, và giá mỗi cái có 48$ thôi.

Chư tôn ở lục châu có dịp đến Saigon xin mời đến xem cửa hàng chúng tôi một lần cho biết, chúng tôi lấy làm hoan nghênh lắm. Và nếu muốn biết ở đâu bán rẻ xin cứ đến.

BAZAR PHAN-THANH-BIÊN
số 54 đường Viénot
giáp phố Chà bán vải ngan Chợ mới Saigon

Công-ti Quản-hạt đại thương
Công ti nặc-danh vốn 30.000.000 quan

Grands Magasins Charner
SAIGON

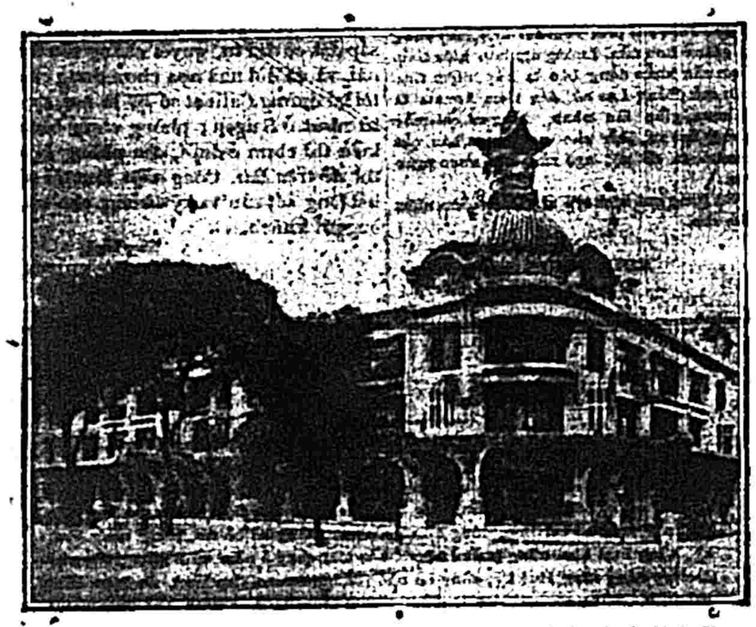

Từ ngày thứ ba 2 tới ngày 13 Juin

Sẽ chưng bán các món đồ làm kiểu rất nhiều như:

Dầu thơm — Nước thơm — Đồng hồ — Đồ vàng bạc — Giấy — Kiến đeo mắt
Đồ hút thuốc — Dao — Đồ nấu ăn — Đèn — Đồ sắt
Đồ đá và đồ kiểu — Đồ dùng có chất thuốc — Bàn ghế — Đồ hộp
Rượu sâm banh — Rượu chát — Rượu ngọt — Rượu bổ — Thuốc hút

PHÒNG GỌT MÓNG TAY
PHÒNG UỐNG TRÀ — QUÁN RƯỢU DIỆU HUYỀN KỲ

CÓ NHẠC { Thứ năm chiều từ 4 giờ 45 tới 6 giờ 15
Chúa-nhựt sớm mai từ 9 tới 11 giờ

XIN ĐẾN COI CÁC KỆ CHƯNG HÀNG
XIN COI SÁCH IN CÁC MÓN HÀNG

NÊN THỪA DỊP BẠC LÊN CAO

Sự chắc thật làm nên sức mạnh của bốn hiệu

Điện-tín: MAGCHARNER — Dây thép nói { Nói lại sở quản-lý số 140
Nói lại số buôn-bán số 513

Thùng thơ số 528

Xin ghé mắt ! ! !

TÂI PHÁT KHÁCH - LẦU
CỦA M. TRẦN-XÃO dit KHÁ

Kính cùng quí ông, quí bà, quí thầy, quí cô cùng lục châu quân-tử đặng rõ!

Bấy lâu nay tôi chán nghề sự chà khăn thế cách của khách lầu, nên nay tôi chẳng nệ hao tốn rằng sửa lập một cái phòng ngủ hiệu « TÂI-PHÁT KHÁCH - LẦU » ở tại đường Tổng-đốc-Phương mấy bài 44 và 46 Cholon. Phòng vì rất thanh-khiết lại sáng-sủa, và mát-mẻ lắm; tiền phòng tôi tính rất nhẹ hơn các nơi, cũng trở sai vật (boy) đều dễ khiến, quí khách nghỉ nơi phòng đều đặng vừa ý.

Quí-chức thừa dịp đến Cholon xin ghé tại « Tài-Phát Khách-Lầu » tạm nghỉ thì sẽ sau quí-chức cũng đặng vui lòng, đã ở gần gare xe-lửa Cholon-Mytho chẳng là bến xe hơi đi các nơi, tiện bề cho quí chức.

Tôi cũng có lãnh may đồ y phục theo kiểu Langsa và Annam đủ kiểu, lại có bán hàng Tàu, và hàng Bắc tốt nhứt hạng, và bán đồ nữ trang theo kiểu kim thời rất khéo. Trở những hiệu xe thiệt tốt là hiệu ALCYON, R P F, R. V. D, HIRONDELLE, BÉCÉ SPORT, C. A F, DIAMANT, BROCHET, SPHINX, và có nhiều hiệu khác giá chừng 40$00. Lại có tiệm bán theo Epicerie, Mercerie và có bán rượu tây, bán lẻ theo consommation.

Vậy xin mời quí ông, quí bà, quí thầy, quí cô, thừa lúc rảnh việc xin dời gót ngọc đến tiệm tôi, thì tôi hết lòng hoan nghênh thậm trọng.

Nay kính bạch,

Ký nhơn: TRẦN-XÃO dit KHÁ

Nhà buôn Vĩnh-xuân-Long

Tại BàChiểu làng *Thạnh-mỹ-An (Giađịnh)* ở tại con đường vàng Bà-Chiểu qua Thị-Nghè. Tiệm nầy mới lập vốn của người Annam hiệu *Vĩnh-xuân-Long*, bán sỉ và bán lẻ đủ các thứ cây, *dầu, sao, gỗ, thao-lao, sắt*, vân vân hoặc chưa cưa hay là cưa rồi, thỷ thích người dùng.

Tại đây cũng có bán *đá tàn, đá miếng, dầu con rái, và chai* để xâm hay là trét ghe. Các món kể trên đây gốc ở Tâyninh đem xuống.

Giá thiệt rẻ, chớ tới chê.

NGUYỄN-VĂN-THỌ
Marchand de bois

FABRIQUE DE CASQUE FANTAISIE
Vente en gros et détail
GRAVURE sur MÉTAUX et MARBRE
TRẦN-DUY-BÌNH
Đường Capitaine d'Arbes số
SAIGON
TIỆM LÀM NÓN ĐỦ CÁC THỨ
Bán sỉ và bán lẻ
Khắc chữ thợ vàng đồng, bảng, ro bảng đá bàn thờ

Gérant de l'Imprimerie & du Complétoire Pratique
10, Rue Martin des Pallières, en face de la gare de Dakao, Saigon
Fondateur-Gérant NGUYỄN-VĂN-MUI

HỌC ĐÁNH MÁY. — (từ 2 tới 3 tháng) 24$00.

HỌC ĐÁNH MÁY PAR CORRESPONDANCE. — Nếu trò nào có máy riêng ở nhà, thì bổn trường sẽ gởi bài đến nhà mà tập đánh một mình. Giá. 18$00.

Bổn trường do theo sách mà dạy đánh đủ mười ngón tay, đánh đã lẹ mà lại khỏi ngó vào máy. Chúng tôi rất cần mẫn, nhắc nhở xem chừng học sanh nên khi học đủ ba tháng thì đã rành nghề. Bổn trường dạy rất kỹ lưỡng, dạy cho đến cách làm đơn trạng làm tờ phiếu thơ từ vân vân, rất đúng theo cách của các sở và các hãng.

Mỗi trò phải biên chí mà tập hành cho Đủ BA THÁNG và phải tiền đăng tiền học.

Nếu mấy vị vì chưng xa cách mà muốn đến ở gần đặng học cho tiện thì chúng tôi cũng có thể gởi gắm cho một nơi ở ẩn rất thanh tịnh, sạch sẽ.

Tiền cơm ba tháng ... 30$00 (ba chục đồng)

VỀ KHOA DẠY BÚT TOÁN (từ 3 tới 6 tháng) Giá ... 30$00 tới 60 $00

Bởi bổn trường muốn tùy theo ý nhiều vị muốn học bút toán, nên chúng tôi kiếm giáo sư có tài mà dạy cách làm sổ sách thương mãi

Mỗi tuần dạy 3 lần, ngày thứ hai thứ tư, thứ sáu, ban đêm từ 8 giờ tới 9 giờ rưỡi.

Muốn có đủ tài năng mà xin giúp việc trong mấy nhà buôn được thì phải học đủ sáu tháng. Tiền học phải đóng trước cho bổn trường

Bổn trường có lãnh chụp giấy tờ bằng máy viết và làm sổ sách cho các thương-gia, Làm mau, kỹ lưỡng. Giá rẻ.

Thay cũ đổi mới

Kính cùng lục-châu quân-tử, các giới đồng bào đặng rõ. Bấy lâu cũng nhờ đồng-bào ta ưa chiếu cố, tưởng nghĩa thâm giao, nên mấy nhà khách-sạng của chúng tôi đến ngày nay đặng bền vững, còn thấy tên tuổi trong thương trường, thiệt là chúng tôi hết lòng biết ơn quí khách.

Vì tánh quyền thức càng lâu càng nặng nên chi phần đông trong quí khách đều muốn đến khách sạng của chúng tôi. Bởi vậy cho nên số phòng càng ngày xem thành ra ít, khó nỗi bề đáp quí khách cho vừa lòng.

Vậy mấy khách-sạng của chúng tôi hiện là:

1° Nam-Thành Khách-Sạng ở đường Colonel-Grimaud số 21 và 23;

2° Nam-Trung-Khách-Sạng ở đường Alsace Lorraine số 103 và 105;

3° Nam-Hưng-Thành Khách-Lầu ở đường Amiral Roze số 18 và 20, đều mở thêm rộng rãi sạch sẽ, ngõ hầu khỏi phụ tấm lòng hoài cố của quí khách trong lục-châu.

Mấy tiệm đều ở gần xe lửa Saigon-Mytho, Khánh-hoà, chúng tôi sẽ hết lòng tiếp rước của vừa ý đồng bào.

Nay kính ký
Quản-lý, M. Hiệp

A. DENHOLM
N° 36-38, Rue Lefèvre N° 36-38
SAIGON

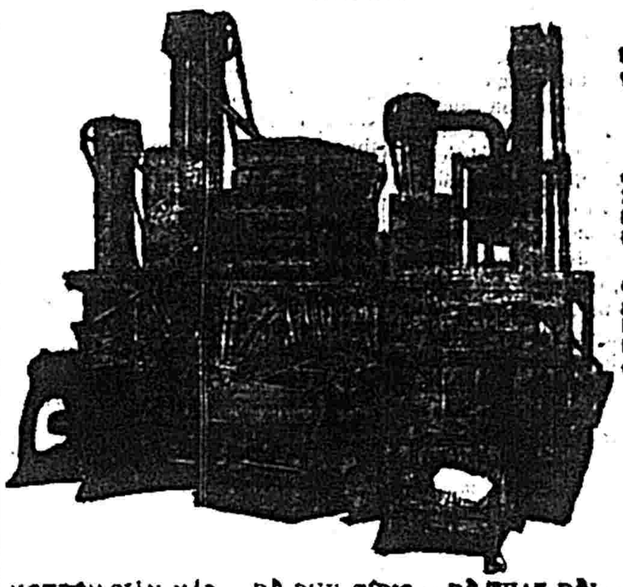

MÁY BAY LÊN CAO

NGUYÊN GIÁN MÁY — ĐỒ PHỤ TÙNG — ĐỒ THAY ĐỔI — DÂY TRÂN EMERIE — VÂN VÂN — MÁY LÀM DẦU, LÀM ĐƯỜNG — MÔ-TƠ NỔI SÔ-DE V. V GIÁ PHẢI CHĂNG

NHÃN CON BEO MÀU ĐỎ

THÙNG BA-RÍT HÂU VÀNG

Rượu Chác Đỏ
"Rivesaltes"
VIN ROUGE SUPÉRIEUR

Rượu Chác Trắng
"Courtalet"
VIN BLANC SUPÉRIEUR

Tốt thượng hạng và ngon hơn các thứ nhãn hiệu khác.

Chư-tôn có mua rượu chác hoặc đỏ hoặc trắng, hãy nhìn cho dặng nhãn « CON-BEO » *màu đỏ*, nhảy trên thùng « BA RÍT » *màu vàng* như trên đây vậy, mới là rượu chác thiệt tốt, thiệt ngon của Bổn-hàng, kẻo lầm thứ giả mạo tốn tiền mà vô ích.

Có gởi bán, tại Saigon-Cholon và khắp cả Lục-Tỉnh Tiệm nào đều có trữ bán sỉ và bán lẻ.

THI-THỌ'
Tiệm thợ Bạc
NGUYỄN-VĂN-THƠM
Bijoutier, ancienne Maison de Nguyễn-văn-Giáo
N° 13 rue Sabourdin Saigon.

Kính cáo cho quí ông quí bà rõ, Nguyên tiệm nầy trước của Nguyễn-văn-Giáo, đã qua phần rồi. Nay tôi là Nguyễn-văn-Thơm là em kế nghiệp cũng làm đồ nữ-trang theo kiểu kim thời, những là trâm, chuyền, kiềng, chuỗi, bông tai, nút áo, vàng đôi, kiềng cổng, nơ bông, nơ đầu, đồng chiếu v... v... Đồ thời theo kim thời cũng như ngày trước vậy.

Xin quí ông quí bà, muốn đóng món chi xin đến gặt đến tiệm tôi, hay là viết thơ mà gởi cho bổn hiệu, thì tôi cũng hết lòng theo ý quí ông quí bà đặng mà chế thì tôi cũng hết lòng cẩn thận mà gởi đến cho quí ông quí bà đặng.

Kính cáo NGUYỄN-VĂN-THƠM
Bijoutier rue Sabourdin SAIGON

Bánh Quốc-Nữ

Xin chớ lầm tưởng bánh Quốc-Nữ cũng như bánh bán của khách-trú xưa nay; bánh Quốc-Nữ là bánh làm rất tinh khiết tại có beurre, sữa bò, chocolat và vanille, ăn không khi nào phá bụng.

Vậy quí ông quí bà, khi có dịp đi đám cưới, tân gia, tân quan, hoặc kỵ cơm chi chi, xin nhớ mua vài đồng bạc bánh lá, hoặc năm ba hộp bánh nguyên, trước cúng, sau đem ra đãi khách, thì rất đẹp miệng vô cùng.

Lại lúc đến kinh thành có việc, khi ra về xin quí ông quí bà, nhớ mua ít nhiều về cho bà con, em cháu, ngỏ giúp gìm cho công nghệ gái nhà Nam được mau tấn phát.

Có trữ bán tại nhà tôi, và tại tiệm bán hàng tây, hàng tàu, của chú tôi, là M. Nguyễn-khắc-Trương, ở đại lộ Bonnard, số 22.

NGUYỄN-THỊ-THẢNG
Propriétaire de la Fabrique de Biscuits Quốc-Nữ
18 Rue Lagrandière
Saigon

DOÀN - THIÊN TIỂU - THUYẾT

GAN RUỘT ANH HÙNG

(Tiếp theo)

Anh Lưu-Tân năm nay già yếu thua nó cũng phải rồi, chớ trúng bọn tôi, trời ôi, dễ gì ăn qua cho được. Nay cậu muốn cậy tôi dẫn đi tìm thầy học cho được phép gông, tôi xin sẵn lòng mà tiến dẫn. Vậy tối nay cậu hãy an nghỉ cho khoẻ đi, rồi 6 giờ sáng mai hai anh em mình ngồi xe hơi lên Takeo, tìm tới chùa của thầy tôi, thế là xong việc. Tôi dám chắc rằng nếu cậu chịu cực trong một tháng trường thầy tôi cho uống pháp và dạy vỏ bùa thì da thịt cậu cứng như đồng, bắn riu gì chém vô không lủng.

Hùng-Vô nghe hai Tướng nói cứng cỏi và khoe khoan thầy và pháp thuật cao cường thì cũng có bụng mừng thầm. Hai người vừa ăn uống vừa nói chuyện vui vẻ biết bao nhiêu, mà bề cang cang ly chừng nào thì câu chuyện lại càng nghe rang như pháo. Khi mãn tiệc rồi, hai Tướng nắm tay Hùng-Vô từ giã mà về, để ngủ một giấc cho yên dặng sáng ngày có lên đường cho sớm. Hai Tướng lên xe về rồi, Hùng-Vô liền trở lại phòng, thay đồ dặng đi ngủ.

Sáng bữa sau, trời mới đâm mây ngàn, Hùng-Vô đã thức dậy. Thay đổi y phục rồi kêu bồi mua đồ ăn điểm tâm, ăn xong ra bến xe hơi dặng đi Takeo thì gặp hai Tướng vừa đến. Hai đàng mừng rỡ nhau rồi lên xe mà ngồi. Một lát xe kiểm đủ hành khách liền nhắm Takeo trực chỉ. Khi xe chạy gần tới chợ Takeo hai Tướng biểu ngừng rồi hai anh em mới xuống mà đi bộ vô xóm. Vô khỏi xóm một đỗi thấy xa xa có một lùm cây cổ-thọ rậm rạp lắm, hai Tướng chỉ cho Hùng-Vô mà nói rằng đó là chùa của thầy anh va.

Nguyên ông thầy sải nầy tên là Triệu-Bông, người Cao mên mà biết nói tiếng Annam rất giỏi. Ông ấy năm nay tuổi gần 60, mà vóc vạt coi còn mạnh mẻ lắm. Ông ấy phép gông thật giỏi, khi ngộ trận đao chém súng như không ông lại còn biết vẽ bùa để ếm mấy tay địch thủ nữa.

Mỗi khi ông đấu võ với ai, ông thường ăn một miếng trầu trước, khi ông liệu không thắng nổi người ấy thì ông đọc lầm thầm rồi phun nhè nhẹ vô mặt kẻ ấy, tức nhiên kẻ nọ liền tối tăm mày mặt ngay. Hoặc đương đánh với ông, ông lấy cần vẽ bùa khoán trên mặt đất làm cho người kia không tới lui chi được cả rồi phải bị tay ông. Bởi ông Triệu - Bông võ nghệ tinh thông, pháp thuật cao cường như thế nên có nhiều đệ tử đến thọ giáo cùng ông. Ở Châu-đốc có nhiều người đến xin bùa niệt ông võ đeo, tránh được ngọn đao thích khách.

Ông người trầm tịnh, ít hay nói chuyện, vì ông có tật nói cà-lăm. Ông lại có tánh hiền lành, nhơn đức, nên có nhiều người bị bọn Chà châu giang nó thư thuốc độc, chở tới ông ông liền cứu khỏi mà không hề chịu thọ lãnh một quan tiền.

Khi hai Tướng và Hùng-Vô đi tới lùm cây thì thấy một cảnh chùa ngói lâu năm, rong rêu cho phủ, khói trong chùa bay ra thơm nực mũi. Đến cửa chùa, có một tên đạo nhỏ đang bẻ bông ngó thấy hai Tướng thì chạy lại mừng rỡ vô cùng, và nói rằng thầy có lòng nhớ nhớ anh hôm nay lung lắm.

Hai người dắc nhau vô chùa thấy cốt Phật ngồi lên khêm, thiện nam tín nữ vô ra nườm nượp, hai người liền tìm qua chái phía tây thấy Triệu-Bông đang ngồi dạy mấy chú đạo nhỏ đọc kinh gõ mõ.

Ông vừa thấy hai người thì lật đật đứng dậy chào mừng và hỏi thăm lao xăn, kế dạy nhào ghế đem ngồi rồi mới châm trà giải khuyên khác. Chuyện vãn hồi lâu, Triệu-Bông bèn hỏi hai người đến chùa có việc chi, hai Tướng mới thuật hết các việc của Hùng-Vô ước ao cho ông nghe, ông liền ngó Hùng-Vô mà cười chúm chím. Ông nói rằng: Thầy còn trẻ tuổi quá, mà lại sanh nhằm nơi sang trọng, sự sung sướng ở đời ít ai bì kịp, sao thầy kẻ ông an hưởng cuộc vinh hoa phú quí, lại ham mộ làm chi việc võ nghệ cho cực thân và phải tìm tới chỗ khí ho có gây như vầy cho buồn dạ?

Hùng-Vô liền đáp rằng: Thầy phân như vậy cũng phải, song theo ý tôi tưởng nếu người nào chẳng biết tới võ nghệ thì chẳng nói làm chi, chớ biết chút đỉnh rồi thì lại ham muốn thêm hoài, mà nhứt là mình thua sút ai thì lại càng tức giận hơn nữa.

Thầy nói vậy sao được. Ở đời hễ cao nhơn tất hiểu cao nhơn trật cái thứ võ-nghệ nầy mình học cho mấy đời cũng có khi phải còn thua chúng nữa. Như tôi đây bổn phận tu hành, từng tuổi nầy không biết chết nay hay là chết mai, thế mà cũng còn chưa yên thân. Nay đứa nầy chạy lên mét nói đánh không lại tên kia, mai thằng khác nói có kẻ khi thầy là đồ bỏi Thiệt rộn lắm. Nếu mình không hình vực thì độ-tử nó phiền, mà mỗi việc mỗi bình thì có lỗ cái chùa cũ 20 năm nầy có ngày cũng tan nát!

Hai Tướng và Hùng-Vô nghe Triệu-Bông nói cũng phát tức cười mà mình không được. Hai Tướng liền trả lời rằng: Thì vậy chớ sao, phép mình học với thầy, rồi đánh thua chúng rồi không đến mét với thầy, để bỏ xứ mà trốn hay sao?

VIÊN HOÀNH
(Còn nữa)

ĐÁNH DÂY THÉP
Đề như vầy :
NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG
Cholon

DÂY THÉP NÓI
Số 658

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG

ĐẠI DƯỢC PHÒNG

38, Rue de Canton, 38. — CHOLON

CÓ BÀN CAO THỜ THƯỢC CAO, ĐƠN, HOÀN, TÁN RẤT THÀNH HIỆU NHƯ SAU NÀY

SÂM-NHUNG BỔ-THẬN-HOÀN
(*Thuốc hoàn bổ-thận có danh*)

Đám tưởng trong thân thể con người, thận là cội rễ, nếu phần tiên thiên hao kém, hậu thiên giảm suy thì phải mau dùng thuốc nầy mà bổ tinh thần thì mới đặng mạnh giỏi luôn.

Cho nên Bổn-đường có ông Lương-y VI-TẾ-SANH, gần hết lòng hiệp chế ra thứ thuốc « SÂM-NHUNG BỔ-THẬN-HOÀN » nầy, công hiệu như thần, điều hòa huyết mạch, bổ thận tráng dương, tư nhuận mặt mày, khoái hoạt tùy vị, bồi khí sung thân, hoặc sơ sắc dục quá độ, mộng mị di-tình, uinh tiết dầm dề, mồ hôi lai láng, hoặc hạ nguyên suy nhược, thận kém đau lưng, cử động yếu ớt, lỗ tai chảy nước, mỏi gối đứng lưng.

Bởi các chứng ấy mà sanh ra, nếu dùng đặng thuốc nầy thì như cây sắp mà được mưa móc nhuần gội, trở sinh cung tức tinh thần, nở nang [illegible]

Thuốc hoàn nầy mà dùng nhiều chừng nào thì càng tốt chừng nầy, lâu lâu sanh nhiều con, thiệt là một phương thuốc rất hiện nghiệm lạ thường, rất quí trên đời, chẳng có thuốc nào bì kịp.

Chư quí-vị có mua thuốc nầy thì nhìn cho được cái hiệu NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG, nhân Ông Phật kéo lầm đồ giả, uống vào sanh bịnh, bởi có nhiều chỗ giả mạo.

CÁCH DÙNG

Mỗi ngày uống hai hườn, sớm mai thức dậy uống một hườn, chiều trước khi đi ngủ uống một hườn : hãy dùng nước muối mằng mằng hoặc nước trà mà uống thì rất nên công hiệu như thần.

Mỗi hộp 6 hườn giá là..... 0$60
Hộp cây mun 6 hoàn giá là. 1 00

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG
NHỊ-THIÊN-CAO

Phàm con người ai ai cũng vậy cũng đều nhờ có khí huyết mà sống; nên hễ khí hư huyết kém thì trăm bịnh đều sanh, khí sắc xanh xao, hình dung gầy ốm, hoặc mặt vàng mỏi tái, hoặc sanh phù thũng mà khốn khổ cho mình.

Bởi vậy cho nên bổn đường chẳng nài gian khổ tìm cho được thứ thuốc hay nơi mấy danh San bên Trung-Quốc, hái lấy đem về, rồi hiệp với tỉ thuốc bá bổ Trân - Qui mà luyện ra cho thành một thứ thuốc cao gọi là NHỊ-THIÊN CAO, thiệt là tu âm bổ-lương rất nên hiệu-nghiệm.

Công thư thuốc nầy thiệt là đại bổ, nết nóng nầy, không hồi hộp, ít khác nước, Cố thần-nguyên, an tâm thần, sanh thêm tinh-thủy, cường tráng gân cốt, bổ tỳ hòa huyết.

Phàm hễ tinh-thần hoảng hốt, thân thể mỏi mệt, ăn uống chậm tiêu, hoặc tuổi già suy nhược bịnh nậu thất điều, hoặc nhứt thiết lao lư thương tổn, [illegible]

Chỉ như đờn bà con gái mà có bạch đái, hoặc đường kinh bế, huất mà không thai nghén, thân thể ốm yếu, ngũ tạng bất hòa, nếu dùng thứ thuốc nầy cho được lâu thì nguyên khí ắt phục ; chẳng luận nam-phụ lão-ấu, và cũng chẳng luận những bịnh chưng nào, đều dùng được hết, ấy là một thứ thuốc dễ hộ Tiên-Thiên và Hậu-Thiên rất nên hiện nghiệm, nên gọi là NHỊ-THIÊN-CAO là vậy đó.

CÁCH DÙNG

Lấy một thố thuốc nầy hòa với 1 litre rượu trắng để cho được 24 giờ đồng hồ thì dùng được.

Mỗi lần uống chừng 2 ly nhỏ, tùy theo sức rượu uống nhiều càng tốt, nếu dùng thuốc nầy mà đãi khách, hoặc đem mà tặng cho bàng tôn trưởng thì quí biết dường nào.

Giá mỗi thố là . . . 0$80

TRẤN-CHÂU-PHẤN

Thứ phấn nầy của tiệm tôi hết lòng tìm kiếm mà chế luyện ra để trị bịnh con nít bị hỏa-thương, hoặc ngoài da ngứa ngáy, hoặc sảy, gãi quá mà phải lở thịt ra, hoặc sưng lên nóng rát khó chịu, như bị các chứng ấy, nên dùng thứ phấn nầy mà thoa mấy chỗ ấy cho thường thì bịnh hết liền.

Bất kỳ nam-phụ lão-ấu hễ dùng nó mà thoa cùng mặt mày, mình mẩy cho thường, thì nó trừ đặng những mồ hôi nhơ tanh, nó lại làm cho cái mình dậng sạch sẽ thơm tho thêm nữa.

CÁCH DÙNG : Mỗi khi tắm rửa sạch-sẽ rồi thì dùng thứ phấn nầy mà thoa hết cùng mình.

Mỗi hộp giá là . . . 0$35

VI-TẾ-SANH CHẾ TRẤN BÌ

Đời nay họ hay dùng 2 vị ngọt và mặng mà chế vị Trần-Bì nghĩa là đường với muối mà thôi, chớ họ chẳng biết hễ ngọt quá thì sanh đàm, mà mặng quá thì hay khắc nước, lại cản làm cho mất cái tánh chất của Trần-Bì.

Tại bổn đường Ông Y-Học-Sĩ Vi-Tế-Sanh tuân theo phép xưa mà chế, dùng thứ Trần-bì cũ cho được 20 năm trước hết phải lấy hoài-sơn phục-linh, kiết-cánh, càng-các, nguơn-sâm, bán-hạ, cam-thảo, và ô-mối nấu ra mà dầm cho thấm thuốc, rồi còn phải dùng nước gừng, Thanh-lam và lá Bạc-hà, tam chưng tam sái ; rồi lại còn dùng những Huê-kỳ-Sâm, xuyên-bối, Thị-sương, và hạnh-nhơn nghiền cho nhỏ ra mà chế với nó rồi mới phơi gió cho khô.

Bởi có lắm công phu như vậy, cho nên nó chẳng lạnh mà chẳng nóng ; được phẩm trung hòa, chẳng ngọt chẳng mặng, ngủ vị đều đủ, hễ bỏ vô miệng thì mát và thơm, ngậm nó một hồi lâu rồi mới nghe có muối ngọt. Dùng nó thì thuận khí, tiêu đàm, lại sanh nước miếng, trừ phong dưỡng phổi, giải khác hết ho.

Đờn ông đờn bà đều dùng được cả, xin hãy dùng thử rồi mới biết cách chế Trần-bì của bổn Đường khác hơn của các tiệm, chẳng luận già trẻ bé lớn chi, bổ dùng nó thường thì càng bổ ích.

Chư tôn có mua xin hãy nhìn cái nhãn hiệu Ông Phật của Nhị-thiên-đường thì mới khỏi lầm đồ giả.

Mỗi thố giá là . . . . . 0$12
Mỗi lố 12 thố 1 20

LỤC-VỊ-ĐỊA-HOÀN-HƯỜN

Thứ thuốc hườn nầy nó làm cho thủy hỏa tương tế, chẳng lạnh chẳng nóng ấy là một thứ thuốc trung hòa.

Trị những các chứng bịnh như là : Thận thủy không đủ, chơn âm kém huyết, tinh huyết khô khan, đau lưng nhức cẳng, tinh thần hao tổn, hình vóc ốm gầy tử chi bải hoải hay rịnh mồ hôi, ho khan tắc tiếng, xây xẩm mặt mày, nóng nảy bào bọt, lưỡi khô cổ gắt, tinh huyết kém hao, đêm ngủ đ tinh, tiểu tiện có huyết hoặc có nhợt, hoặc cang hư, hoặc thận hư, nhứt nhứt thảy đều dùng được.

Thuốc hườn nầy tư nhuận tinh huyết, cái sự công hiệu của nó không kể cho hết được.

Mỗi buổi sớm mai và tối uống chừng bốn chỉ, uống với nước muối mằng-mằng.

Con nít uống chừng một chỉ rưỡi, nếu cho nó uống thường thì nó kiêm-tỷ khai-vị, mạnh giỏi mau lớn.

Kị cô cái trắng và đồ lạnh : lâu ngưng trệ chẳng nên ăn.

Mỗi hộp giá là..... 0$30

Chư tôn có mua thì hãy nhìn cái nhãn hiệu Ông Phật-mập của tiệm Nhị-Thiên-Đường thì mới khỏi lầm đồ giả.

THẦN HIỆU NHÃN DƯỢC THỦY

Phàm con người sanh ra ở đời, trong ngũ quan thì có cặp con mắt là một vật chí yếu hơn hết, nếu không cẩn thận, để cho đến rủi ro mà hư cặp con mắt đi rồi thì phải khốn khổ chung thân. Bởi đó cho nên tiệm tôi đã hết lòng nghiên cứu những phương ẩn diệu mà chế ra một thứ thuốc nước rất hay, để trị các chứng bịnh con mắt, hoặc bị phong-nhiệt mà sanh nhặm, hoặc sưng, hoặc đỏ, nhức nhối xốn xang, hoặc chảy nước mắt ròng, hoặc sợ ánh mà không dám ngó chỗ sáng, hoặc có mộng, hoặc có cườm, như ban nhãn-hoạn thảy đều dùng đặng cả.

CÁCH DÙNG : Mỗi ngày thường nhỏ vài ba lần vào con mắt, hễ uống rượu cùng ăn đồ chiên xào nóng nảy.

Mỗi ve lớn giá là . . . . . 1$00
Mỗi ve nhỏ giá là. . . . . 0$50

Phải ngừa thuốc giả

Kính lời tỏ với lục-châu chư tôn được rõ : những các thứ thuốc cao, đơn, hườn, tán của bổn đường, đều là [illegible] của ông lương-y Vi-Tế-Sanh bổn [illegible] lựa các thứ thanh [illegible] nơi mấy danh San, mà chế luyện [illegible] thiện tận mỹ, rồi mới [illegible] ra ơn cứu chúng giúp đời, dùng bình ông Phật mập mà làm kỳ hiệu. Xưa nay cứu sống mạng người, lấy số [illegible], khắp cả hoàn cầu thảy đều xưng danh tụng đức, thiệt bổn đường mừng chẳng xiết cơ.

Chẳng dè mới đây lại có kẻ gian nó giục dỗ tư lợi, chẳng kể tổn nhơn hại mạng, nên nó dùng các thứ thuốc rất xấu hèn mà chế ra các thứ cao đơn hườn tán, rồi nó phái theo hiệu Nhị Thiên Đường, như là Thiên ..... Đường) hay (Tiên... Đường) vân vân và làm giả bao, những nộp, [illegible] giống tựa tựa như của bổn đường vậy mà gởi bán khắp nơi, song hãy xem cho kỹ thì ắt biết giả chơn.

Vậy từ đây nên chư tôn có mua thuốc của bổn đường thì phải nhìn cho kỹ chữ hiệu NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG và hình ông Phật mập thì mới khỏi lầm đồ giả mạo.

Nhị-Thiên-Đường.
38, rue de Canton, 38, Cholon
Chủ nhơn cẩn-cáo.

TRƯƠNG-THÁI-TRỨ
Chủ nhơn

NAM-CHÂU KHÁCH-LẦU
Rue Amiral Courbet Saigon le 29 & 36

Phòng sạch sẽ lắm, thiệt rộng rãi, rất thanh-tịnh và lại khoán khoát. Giá rẻ.

Quí khách tiện đường ghé nghỉ tại « Nam-châu khách-lầu » chắc đều đặng vừa ý. Bọy rất có khuôn phép có xe hơi, tiện cho quí khách thì muốn du-lịch.

LÂM-QUANG-RỒI
Chủ nhơn.

Duy-Xuân ẩn quán

Tại đầu cầu sắt Sadec

Có in đủ các thứ thơ, tuồng, truyện, sách, bằng chữ Langsa và quốc-ngữ. Có in sổ bộ, các thứ giấy tờ về việc mua bán, các thứ danh thiếp, bao thơ, thiệp tang thiệp mời đám cưới v.. v...

Có bán đủ các thứ giấy, viết, mực, bao thơ, ngòi viết, thước gạch, gôm, viết chì và đủ thứ sách vở cho học trò các trường dùng.

Mỗi món đều bán rẻ hơn các nhà in khác.

Duy-Xuân ẩn-quán,
kính mời.

Nhà làm nón Lê-v-Chân

MOCAY (Ville)

Kính cùng quí khách đặng hay, tiệm nón của tôi nghỉ mấy tháng nay đặng sắp đặc công việc làm lớn hơn khi trước. Nay tôi khởi sự làm lại một cách rất kỹ lưỡng và tính giá nhẹ hơn khi trước cho đẹp lòng quí vị mua sắm. Vậy xin các vị thân chủ cả tưởng tình cố cập giúp bạn đồng bang được tấn bộ rất cảm tình.

Mandat cùng là thơ gởi hãy đề chỉ xin gởi cho M. Trần-hữu-Thế, Commerçant à Mocay (Ville)

Kính cáo.

LÁ THƠ RƠI

Tác giả :
Ngô-ẩn - Tường — Nhân - sơn : Hồng-Tiêu
Hay lắm lắm
HÀN TẠI { Saigon : Ngô-châu Danh Proles seur Institution Ng.-phan-Long-
Travinh : Lê-Thanh Frères,
và tại nhà Tác giả : Nguyễn-Tường Instituteur à Travinh
Giá mỗi cuốn ..... 0$25.
Ai xa xin gởi tem 0$04 cước.

Hạ-giá

Nhơn dịp xe máy hiệu Tây gởi qua rất nhiều, nên hiệu *ĐẠI ICH* 375 rue des Marins Cholon, định hạ giá xe máy hiệu *Malbrough* hay là *Talbot* còn 42$50. Xe hiệu nầy rất xinh đẹp mà lại chắc chắn nữa. Có bảo kiết trong một năm.

Muốn mua xin gởi mandat 42$50 hay để gởi cách lãnh hóa giao ngân cũng được.

Những vị ở xa nên viết thơ nói cuốn mọc lục xe-máy và các thứ đèn thắp bằng dầu lửa hay là dầu xăng.

HOTEL D'ANNAM
Nam-Việt Khách-Lầu

N. 77 à 80 Boulevard Charner
& 15, Rue Caraballi
Đường Kinh-lấp, đường Caraballi
SAIGON
HUỲNH-HUỆ-KỲ, Chủ tiệm.

Kính cùng Quí khách rõ: tôi dọn một tiệm nghỉ hiệu là HOTEL D'ANNAM (*NAM Việt Khách-Lầu*) phòng rộng mát và sạch sẽ lắm, cũng có dọn phòng ở từng dưới đất được cận tiện Quí-khách, xin Quí-khách thừa dịp đi Saigon xin đến tiệm tôi mà nghỉ lấy làm thong thả lắm.

Lại tôi mới mở thêm một giải phòng ngành rất mát mẻ tại đường Caraballi, trước nhà hàng Lương-Hữu từ số 8 đến số 18.

HUỲNH-HUỆ-KỲ, Cẩn khải.

Annamite Maison PHÚ-TOÀN
ĐỒNG GIÀY TÂY VÀ ANNAM
LÊ-VĂN-BỀN
CHỤP HÌNH VÀ RỌI HÌNH RA LỚN
— SAIGON —

Thiệt-nghiệp-xưởng

F. NAM

Đường Pellerin môn bài số 142-144
SAIGON

Bổn hiệu chuyên việc tu bổ máy viết, tủ sắt đủ kiểu.

Rèn sắt bông và các thứ kim khí rất huê lệ.

Sửa súng và đủ các thứ khí giới.

CHUYÊN NGHỀ — Mài dao lớn nhỏ, mài kéo, dao cạo, vân vân, dùng máy điện để mài thật bén. — *Soudure Autogène.*

Rèn các đồ phụ tùng theo kiểu vở làm tường và đúng chữ.

RÈN GIƯƠNG SẮT
VÀ ĐỒ DÙNG NGOÀI HƯ-VIỆN
LÀM ĐỒ BẰNG SẮT

Cửa ngõ và rào sắt, cửa và rào sắt đủ kiểu đồ rào mả.

Làm kiểu huê-mỹ và kiểu thường. Ổng khóa và chìa khóa thiệt chắc.

Có làm đồ thâu lôi (paratonnerre) chế tạo và sửa máy máo xe-hơi, xe máy hơi.

Làm đồ gởi đi Lục-tỉnh

Công việc làm kỹ lưỡng mà giá rẻ.

TRẦN-LONG

TIỆM ĐÓNG GHẾ MÂY
BOTINIER
Réparation des Raquettes
Rue Turc n° 14
SAIGON

Tiệm tôi lập ra đã hơn 17 năm rồi, rộng có một nghề làm ghế mây theo kiểu Hồng - kông, ghế dài, nghế dựa, ghế ngồi, lớn có nhỏ có, đủ thứ, đều dạng rất khéo rất đẹp. Có sửa vợt mây, đồ đánh trái lăng : giá rẻ hơn các tiệm khác. Xin liệt-vị đến chơi tỏ vài lòng tiếp đãi

Trần Long, *Cẩn bạch.*

Tiệm đóng xe

Sửa xe và bán đồ phụ tùng
đường Luro môn bài 99 và 101
(Đất-hộ) Saigon
TRẦN-VĂN-HIỆP, chủ tiệm

Kính cùng Lục-châu quí khách đặng rõ : Tiệm tôi có đóng đủ kiểu xe như là xe mui, xe hai bánh, xe kiến, xe kéo, và cũng có bán các thứ xe cũ sửa lại chắc chắn ; có bán đèn xe đủ kiểu, bánh xe cao-su bằng cây giá tỉ bên tây chở lại, cao-su đặt để thay trong bánh, kiến đèn tây, đồ bắt kẻ xe chiếc và xe song mã bằng da tây rất khéo và chắc, có bán yên cỡi, chuông đạp hai tiền, bình để thắp đèn khi đi theo xe. Sơn xe. — và sửa xe.

Cũng xin quí khách có dịp đến Đất-Hộ xin ghé lại tiệm tôi một khi, trước coi công cuộc của tôi làm, sau có cần dùng món chi đa thiểu mua giúp làm ơn, thì tôi rất cảm ơn hạ cố. Còn chư quí khách ở xa muốn gởi thơ hỏi thăm món chi cũng giá cả tôi sẵn lòng hầu đáp.

Chủ nhơn cẩn khải.

XƯỞNG THỢ MỘC CHẠM VÀ CẨN CỬA
M. Michel NGUYỄN-HIỆP-HÒA

SÁNG TẠO NĂM 1900
Xưởng chánh tại LAITHIEU (THUDAUMOT) Quest S. Cochinchine
Đường mới nông chạy đi ra

TIỆM KHÁNH CÓ THỜ ĐỦ MÓN

1° Tại Mỹtho đường mới nông, mới bên tàu và ne-hơi ; 2° Tại Cần-thơ đường mới nông, ngay cầu tàu cần khách-trú ; 3° Tại Trà-vinh đường cái, ngay Thâu-bổ ; 4° Tại Sadec đường mới nông, mới bên tàu.

Xưởng nầy có đóng sắm đủ thứ bàn, ghế, tủ, vàng, đều đóng toàn cây danh-mộc như : Trắc, Cẩm-lai và Gõ mà chế tạo nhiều kiểu khéo lắm, thiệt là tinh-xảo, không hề giá-dối. Bấy lâu danh tiếng, được chư quí vị hảo gia khen ngợi vì sự kỹ-càng chắc-chắn rất vừa lòng.

Khi mới quí khách đến xem chơi, hoặc mua hay là đặt theo ý, tôi cũng lòng tiếp nước và hết sức hiền.

Mandat và thơ gởi đi đề : NGUYỄN-HIỆP-HÒA, Laithieu.

H. Humbert

78, Boulevard Bonnard

Bijoux FIX

Có bán đồng hồ trái quít và đồng hồ đi đúng giờ lắm, giá rẻ như mua bên Tây.

Đồng hồ trái quít thứ thường số 13 vỏ bạc 130 quan.

Đồng hồ trái quít thứ thường số 16 vỏ có chạm 150 quan.

Đồng hồ trái quít thứ thường số 16 vỏ bạc có chạm 150 quan.

Đồng hồ trái quít hiệu *LIP* số 16 vỏ bạc 195 quan.

Đồng hồ trái quít hiệu *LIP* số 16 vỏ mạ vàng 255 quan.

Đồng hồ trái quít hiệu *LIP* số 16 vỏ vàng 18 ca ra 775 quan.

Chronographes hiệu *LIP* vỏ bạc có chạm 425 quan.

Đồng hồ trái quít hiệu *LIP* thứ giẹp số 18 vỏ bạc có chạm 210 quan.

Đồng hồ trái quít của đờn bà bằng bạc có chạm số

BÁN TẠI TIỆM
Trần-quang-Xuân

158, rue d'Espagne (chợ mới)
Saigon

Đèn-điện bổ tuổi có piles
Đèn xe máy, đèn rọi dò thử
Piles bên Tây mới qua thật tốt
Các đồ tạp hóa và giày dép Bắc-kỳ giá nhẹ.

ĐÈN LỬA KIỂU MỚI
THẮP BẰNG DẦU LỬA

Đèn lồng, đèn đứng, đèn treo
Bán tại tiệm
TRẦN-QUANG-NGHIÊM
206, đường d'Espagne Saigon

TÂN TÀN HIỆP THÀNH

Ở tại đường Vienot số 48 ngay chợ Saigon mới
HUỲNH-VĂN-NHƯNG, kế-nghiệp

Làm và bán đồ nữ trang theo kiểu kiểm thời, làm đã mau mà lại khéo, lại có làm ô ăn trầu có chưng bằng đồng xi nikên (Nickelé) quí khách ở Lục-châu nếu cần dùng đồ làm tại tiệm tôi, xin viết thơ thương nghị.

Đồ làm rồi sẽ gởi lập tức Contre Remboursement, nghĩa là đem tiền đến đóng cho nhà thơ mà lấy đồ.

HUỲNH-VĂN-NHƯNG, cẩn-bạch.

Imp. du Đông-Pháp Lưu Bảy Pl. rue Lucien-Hélène — Imprimeur-Gérant : NGUYỄN-KIM-ĐỊNH